

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/114

z dnia 15 stycznia 2026 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz stopionego tlenku glinu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 21 listopada 2024 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu stopionego tlenku glinu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („państwo, którego dotyczy postępowanie” lub „ChRL”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 9 października 2024 r. przez Imerys S.A. („Imerys” lub „skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją stopionego tlenku glinu w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/260⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja podała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Środki tymczasowe

- (4) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 26 czerwca 2025 r. Komisja przedstawiła stronom podsumowanie dotyczące zaproponowanych ceł oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł Unii. Zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag na temat prawidłowości obliczeń w ciągu trzech dni roboczych.
- (5) Objęci próbą producenci eksportujący, przedsiębiorstwa Chongqing Saite Corundum Co., Ltd. („Saite”) i Luoyang Runbao Abrasives Co., Ltd. („Runbao”), zwrócili uwagę na brak szczegółowych obliczeń dotyczących ceny niewyrządzającej szkody, do których odwoływano się w dokumentacji, lecz które nie zostały udostępnione. Przedsiębiorstwo Runbao podkreśliło ponadto, że Komisja zastosowała tę samą cenę odniesienia do dwóch odrębnych materiałów do produkcji – wodorotlenku glinu o innych stopniach czystości – co jego zdaniem było niezgodne ze stanem faktycznym i niecisłe z ekonomicznego punktu widzenia. Zwróciło się ono o proporcjonalne dostosowanie wartości odniesienia dla materiału do produkcji o niższym stopniu czystości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Dz.U. C, C/2024/7049, 21.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/7049/oj>.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/260 z dnia 10 lutego 2025 r. podające rejestracji przywóz stopionego tlenku glinu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/260, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/260/oj).

- (6) Wniosku o ujawnienie szczegółowych obliczeń dotyczących ceny niewyrządzającej szkody nie można było uwzględnić, ponieważ informacje te są poufne, szczególnie chronione, a ich ujawnienie mogłoby mieć szkodliwe skutki dla zainteresowanych stron. Komisja wyjaśniła również, że nie można przedstawić zagregowanych danych liczbowych, nie ryzykując przy tym ujawnienia danych poufnych pochodzących od bardzo ograniczonej liczby producentów unijnych. W odniesieniu do domniemanego błędu pisarskiego dotyczącego wartości odniesienia dla wodorotlenku glinu Komisja zauważyła, że uwagi te nie dotyczyły dokładności obliczeń i nie mogły zostać uwzględnione na tym etapie dochodzenia. Uwagę tę omówiono w sekcji 3.2.3.1.
- (7) Użytkownicy i importerzy unijni, tacy jak przedsiębiorstwa Reckel GmbH („Reckel”) i Tyrolit – Schleifmittelwerke Swarovski AG & Co. KG („Tyrolit”), wyrazili poważne obawy dotyczące metodyki. Twierdzili oni, że w analizie Komisji skoncentrowano się wyłącznie na brązowym stopionym tlenku glinu, ignorując przy tym dużą różnorodność klas stopionego tlenku glinu o różnych zastosowaniach i strukturach kosztów, co doprowadziło do zniekształconych porównań cen i kosztów. Skrytykowali również poleganie na szerokich, niejednorodnych statystykach handlowych dotyczących pozycji taryfowych w odniesieniu do kluczowych materiałów do produkcji, takich jak kalcynowany boksyt i tlenek glinu, zauważając, że obejmują one produkty, które istotnie różnią się pod względem jakości i ceny. W niektórych przypadkach wydaje się, że ten sam surowiec (kalcynowany boksyt) policzono dwukrotnie w odrębnych pozycjach.
- (8) Uwagi te nie odnosiły się do dokładności matematycznej ujawnionych obliczeń. Uwagi te omówiono zatem w sekcji 3.2.3.1 niniejszego rozporządzenia.
- (9) Przedsiębiorstwa Tyrolit i Reckel wyraziły dalsze obawy dotyczące wyboru źródeł odpowiednich kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Stwierdzono, że odnośne przedsiębiorstwa, od których pozyskano obie stawki, prowadziły działalność w niepowiązanych sektorach, a zatem dostarczyły niereprezentatywnych danych. Przedsiębiorstwo Tyrolit podkreśliło, że w połączeniu z wykorzystaniem cen odniesienia z Brazylii w odniesieniu do niektórych czynników produkcji, w tym tlenku glinu i boksytu, skutkowało to zawyżeniem wartości odniesienia dotyczących kosztów. Zarówno przedsiębiorstwo Tyrolit, jak i przedsiębiorstwo Reckel ostrzegły, że nałożenie na produkt objęty dochodzeniem tymczasowych ceł antydumpingowych w wysokości do 136 % przy jednoczesnym zwolnieniu z cła końcowych produktów ściernych niższego szczebla grozi zamknięciem unijnych zakładów produkcyjnych użytkowników działających w sektorach niższego szczebla, utratą miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji i większą zależnością od przywożonych produktów końcowych.
- (10) Podobnie kwestie podniesione w odniesieniu do wyboru przedsiębiorstw w celu pozyskania danych finansowych dotyczących kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, rzekomego zniekształcenia wartości odniesienia dotyczących materiałów do produkcji oraz szerszych skutków gospodarczych środków nie dotyczą dokładności obliczeń matematycznych przedstawionych w okresie wcześniejszego informowania. Kwestie te wchodzą w zakres szerszej oceny metodologicznej Komisji i analizy interesu Unii oraz zostały szczegółowo omówione w sekcji 3.2.3.2.
- (11) 17 lipca 2025 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/1456⁽⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz stopionego tlenku glinu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

1.4. Dalsze postępowanie

- (12) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), w terminie przewidzianym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych następujące strony przedłożyły uwagi na piśmie, w których wyraziły one swoją opinię na temat tymczasowych ustaleń:
- producenci unijni Imerys i Alteo Fused Alumina („AFA”);
 - objęci próbą producenci eksportujący Saite i Runbao;
 - importerzy TRAXYS Europe SA i Reckel;
 - użytkownicy Calderys Deutschland GMBH, Calderys France S.A.S., Calderys Magyarorszag K.F.T., Calderys Italia SRL, Calderys Nordic AB, Calderys The Netherlands B.V. („Calderys”), Tyrolit, ABRANOVA s.r.o. („Abranova”), ANDRE ABRASIVE ARTICLES SP. Z O.O. SP.K, Vesuvius Poland Sp. z o.o. („Vesuvius”), August Rüggeberg GmbH & Co. KG, PFERD-Rüggeberg S.A., Smirdex, ABRASIENNE, ArcelorMittal Refractories Sp. z o. o. („ArcelorMittal”), MOLITAL ABRASIVI SRL, Federchimica–Aispec–Gruppo abrasivo, G.W.S. GRINDING WHEELS SYSTEM SRL, GRANDINETTI SRL, Industria Mole Abrasive S.r.l., Mabtools France, RHI Magnesita GmbH, SAINT-GOBAIN ABRASIFS („Saint-Gobain”), Syndicat National des Abrasifs et Superabrasifs, Granit Grinding Wheel Ltd., Techniflex Sp. z o.o. i ZAI AD; oraz

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1456 z dnia 17 lipca 2025 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz stopionego tlenku glinu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/1456, 18.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1456/oj).

- producenci eksportujący Binzhou Qinai New Material Co., Ltd, Chongqing Saite Corundum Co., Ltd., Henan Ant Advanced Materials Co., Ltd., Henan Hengxin Industrial & Mineral Products Co., Ltd., Henan Tuorui Abrasive Material Co., Ltd., Jiygo Refractory & Abrasive Ltd., Luoyang Runbao Abrasives Co., Ltd., Qingdao Sisa Abrasives Co., Ltd., Shandong Bosheng New Materials Co., Ltd., Shanxi Lvliangshan Minerals Co., Ltd., Yichuan Abrasives Industry Union, Zhengzhou Sinabuddy Mineral Co., Ltd. i Zhengzhou Goohe Co., Ltd. reprezentowani przez Chińską Izbę Handlową Importerów i Eksporterów Metali, Mineralów i Substancji Chemicznych („producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC”);
 - stowarzyszenia użytkowników Deutsche Feuerfest-Industrie e.V. („DFFI”), Verband Deutscher Schleifmittelwerke e.V. („VDS”), Federation of European Producers of Abrasives („FEPA”) i European Refractories Producers Federation („PRE”).
- (13) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja wezwała strony do przedstawienia dodatkowych informacji, w szczególności do celów oceny interesu Unii, w świetle różnych interesów zainteresowanych stron. Posiedzenia wyjaśniające odbyły się z udziałem AFA, Imerys, PRE, VDS, Tyrolit, Saint-Gobain, ArcelorMittal, producentów eksportujących reprezentowanych przez CCCMC, Saite i Runbao.
- (14) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Dokonując ostatecznych ustaleń, Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (15) Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stopionego tlenku glinu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Uwagi przedstawione przez strony po ujawnieniu ustaleń omówiono w odpowiedniej sekcji poniżej.
- (16) Po ujawnieniu ustaleń, o którym mowa w motywie 15, Komisja dokonała następnie dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń wszystkim zainteresowanym stronom. To dodatkowe ujawnienie zawierało zaktualizowane ustalenia i uwagi. Strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat tego dodatkowego ujawnienia, a otrzymane uwagi omówiono w odpowiednich sekcjach poniżej.

1.5. Argumenty proceduralne

- (17) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Reckel, Tyrolit i VDS argumentowały, że zgodnie z art. 19a ust. 1 rozporządzenia podstawowego ujawnienie tymczasowych ustaleń musi nastąpić na trzy tygodnie przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Strony twierdziły, że Komisja, przekazując stronom informacje na temat planowanego nałożenia ceł tymczasowych 26 czerwca 2025 r., naruszyła art. 19a ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 5 ust. 10 rozporządzenia podstawowego, a także warunki zawiadomienia o wszczęciu.
- (18) Komisja zauważyła, że art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stanowi, iż ceł tymczasowych nie nakłada się w terminie trzech tygodni od przekazania informacji zainteresowanym stronom zgodnie z art. 19a. W przepisie tym określono zatem minimalny odstęp czasu między przekazaniem takich informacji a wprowadzeniem środków tymczasowych. W niniejszej sprawie Komisja przekazała informacje 26 czerwca 2025 r. i wprowadziła środki tymczasowe 18 lipca 2025 r. Odstęp wynosił trzy tygodnie. Wymogi określone w art. 7 ust. 1 zostały zatem spełnione.
- (19) Komisja przypomniała ponadto, że art. 19a, zmieniony rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/1173⁽⁵⁾, reguluje treść i cel ujawnienia tymczasowych ustaleń, natomiast w art. 7 ust. 1 określono ramy proceduralne dotyczące harmonogramu stosowania środków tymczasowych. Zmiana art. 19a nie zmieniła zasady dotyczącej ram czasowych określonej w art. 7 ust. 1. W związku z tym Komisja uznała, że argument dotyczący domniemanego naruszenia wymogów dotyczących okresu ujawnienia tymczasowych ustaleń jest nieuzasadniony, i w związku z tym odrzuciła ten argument.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1173 z dnia 4 czerwca 2020 r. zmieniające, w odniesieniu do okresu wcześniejszego informowania, rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 259 z 10.8.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/1173/oj).

1.6. **Argumenty przedstawione po wszczęciu postępowania**

- (20) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła innych argumentów lub uwag niż te, o których mowa w sekcji 1.4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja potwierdziła zatem swoje ustalenia i wnioski przedstawione w motywach 6–11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.7. **Kontrola wyrywkowa**

- (21) Ze względu na brak uwag dotyczących kontroli wyrywkowej producentów unijnych, importerów i producentów eksportujących Komisja potwierdziła informacje przedstawione w motywach 12–28 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.8. **Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne**

- (22) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła argumentów ani uwag dotyczących odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wizyt weryfikacyjnych. Komisja potwierdziła zatem swoje ustalenia i wnioski przedstawione w motywach 29–32 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.9. **Okres objęty dochodzeniem i okres badany**

- (23) Jak wskazano w motywie 33 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu i powstałej szkody objęło okres od 1 października 2023 r. do 30 września 2024 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. **PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**

2.1. **Produkt objęty dochodzeniem**

- (24) Komisja przypomniła, że – jak określono w motywie 34 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – produktem objętym dochodzeniem jest elektrokorund, nawet niezdefiniowany chemicznie, znany również jako stopiony tlenek glinu („produkt objęty dochodzeniem”).
- (25) Ze względu na swoją twardość i odporność termiczną stopiony tlenek glinu jest stosowany przede wszystkim w dwóch sektorach przemysłu: w sektorze materiałów ściernych oraz w sektorze materiałów ogniotrwałych. W przemyśle materiałów ściernych znajduje on szerokie zastosowanie, między innymi w procesach szlifowania, polerowania, cięcia i obróbki strumieniowo-ściernej. W przemyśle materiałów ogniotrwałych służy on jako materiał ogniotrwały wykorzystywany w środowiskach, w których panują wysokie temperatury, na przykład w okładzinach pieców, tyglach i ceglach ogniotrwałych. Poza głównymi zastosowaniami, o których mowa powyżej, stopiony tlenek glinu stosuje się również w produkcji ceramiki technicznej i jako dodatek odporny na zużycie w powłokach powierzchniowych wykorzystywanych w przemyśle produktów laminowanych.

2.2. **Produkt objęty dochodzeniem**

- (26) Komisja przypomniła, że – jak określono w motywie 38 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – produktem objętym postępowaniem jest produkt objęty dochodzeniem pochodzący z ChRL, obecnie objęty kodami CN 2818 10 11, 2818 10 19, ex 2818 10 91, i 2818 10 99 (kody TARIC 2818 10 91 20, 2818 10 91 40, 2818 10 91 91, 2818 10 91 99) („produkt objęty postępowaniem”).

2.3. **Produkt podobny**

- (27) Wobec braku jakichkolwiek powiązanych argumentów lub uwag wnioski przedstawione w motywach 40–41 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym potwierdzone.

2.4. **Argumenty dotyczące zakresu produktu**

- (28) Niektórzy użytkownicy unijni z branży materiałów ogniotrwałych twierdzili, że zamienne stosowanie stopionego tlenku glinu do zastosowań ściernych i stopionego tlenku glinu do zastosowań ogniotrwałych nie jest możliwe ze względu na ich różne cechy fizyczne i chemiczne, rozkład wielkości cząstek, właściwości, zastosowania oraz postrzeganie przez konsumentów. W szczególności przedsiębiorstwo ArcelorMittal argumentowało również, że produkcja stopionego tlenku glinu do zastosowań ogniotrwałych i moce produkcyjne w tym zakresie są niewystarczające. Przedsiębiorstwo ArcelorMittal oparło swoje twierdzenie na oszacowaniu całkowitej konsumpcji stopionego tlenku glinu w Unii na poziomie 400 000 ton, w tym 170 000 ton stopionego tlenku glinu do zastosowań ogniotrwałych. Strony argumentowały, że stopiony tlenek glinu do zastosowań ogniotrwałych należy zatem wykluczyć z zakresu produktu objętego dochodzeniem.

- (29) Komisja przypomniła, że argumenty te przeanalizowano już i omówiono w motywach 42–45 i 307–308 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja powtórzyła, że obie klasy mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, w tym porównywalną zawartość tlenu glinu, twardość, gęstość i temperaturę topnienia. Stwierdzono, że różnice w rozkładzie wielkości cząstek wynikają z przetwarzania po stopieniu, a nie z jakichkolwiek swoistych różnic w samym produkcie. Komisja zaobserwowała również, że wielkości cząstek w znacznym stopniu się pokrywają, co umożliwia zamienne wykorzystywanie tych klas w odniesieniu do niektórych zastosowań.
- (30) Ponadto Komisja zauważyła, że argument dotyczący ograniczonej produkcji unijnej stopionego tlenu glinu do zastosowań ogniotrwałych i ograniczonych unijnych mocy produkcyjnych w tym zakresie nie odnosi się do zasadniczego charakteru produktu. Jak określono w motywach 307 i 308 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja stwierdziła, że przemysł Unii jest w stanie dostarczać na rynek unijny wymagane ilości, w tym określone rodzaje produktu objętego postępowaniem. Chociaż wielkość produkcji przemysłu Unii znacznie spadła w okresie badanym z powodu przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin, Komisja zauważyła, że w tym okresie przemysł Unii nie wykorzystywał swoich mocy produkcyjnych w wystarczającym stopniu. Komisja potwierdziła ponadto, że dostępne dodatkowe moce produkcyjne obejmują produkcję stopionego tlenu glinu do zastosowań ogniotrwałych, która jest dostępna natychmiast lub może zostać uruchomiona w bardzo krótkim czasie. Argument dotyczący niewystarczających unijnych mocy produkcyjnych omówiono bardziej szczegółowo w sekcji 7.4.
- (31) Ponadto w odniesieniu do konsumpcji w Unii Komisja przypomniła, że – jak określono w motywach 188–190 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – w okresie objętym dochodzeniem („OD”) konsumpcja w Unii wyniosła 305 360 ton. Argument przedsiębiorstwa ArcelorMittal dotyczący szacowanej konsumpcji stopionego tlenu glinu do zastosowań ogniotrwałych i ogółem jest nie tylko sprzeczny ze zweryfikowanymi danymi, lecz również odbiega od oceny przedstawionej przez Europejską Federację Producentów Materiałów Ogniotrwałych – stowarzyszenie użytkowników reprezentujące kilka unijnych podmiotów gospodarczych w tym sektorze – która oszacowała konsumpcję stopionego tlenu glinu do zastosowań ogniotrwałych na 80 000 ton.
- (32) W związku z tym Komisja podtrzymała swój wniosek zawarty w motywach 42–45 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, zgodnie z którym obie klasy stanowią jeden produkt, ponieważ zróżnicowanie opisane przez strony nie świadczyło o istnieniu żadnych istotnych różnic, które uzasadniałyby wykluczenie stopionego tlenu glinu do zastosowań ogniotrwałych z zakresu produktu.
- (33) Przedsiębiorstwo Reckel twierdziło, że korund zol-żel różni się od innych rodzajów stopionego tlenu glinu pod względem podstawowych właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych, w tym twardości, odporności na kruche pękanie i właściwości termicznych, oraz argumentowało, że w wysoko specjalistycznych zastosowaniach precyzyjnych nie można go zastąpić w sposób niepowodujący znacznych trudności operacyjnych. Przedsiębiorstwo Reckel argumentowało zatem, że korund zol-żel należy wykluczyć z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (34) Komisja przypomniła, że argumenty te przeanalizowano już i omówiono w motywach 46–48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja powtórzyła, że korund zol-żel ma podobne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne jak inne rodzaje stopionego tlenu glinu, w tym porównywalną twardość, odporność termiczną i stabilność chemiczną. Chociaż wytwarza się go w ramach innego procesu i z innych surowców, różnice te nie mają istotnego wpływu na właściwości funkcjonalne produktu. Ponadto same różnice w kosztach są niewystarczające, aby traktować zol-żel jako odrębny produkt. Możliwość zastąpienia zol-żelu przez inne rodzaje stopionego tlenu glinu, nawet przy obniżonej wydajności w wymagających zastosowaniach, świadczy o wystarczającym podobieństwie funkcjonalnym i zamienności w przypadku większości zastosowań ściernych.
- (35) W związku z tym Komisja podtrzymała swój wniosek zawarty w motywach 46–48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że korund zol-żel wchodzi w zakres produktu objętego dochodzeniem.
- (36) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że z zakresu środków należy wykluczyć brązowy stopiony tlenek glinu, zauważając, iż różni się on od białego stopionego tlenu glinu pod względem składu chemicznego, w tym niższej zawartości Al_2O_3 i wyższych poziomów zanieczyszczeń. Twierdziły one ponadto, że brązowy stopiony tlenek glinu albo nie jest produkowany w Unii, albo jest dostępny jedynie w ilościach niewystarczających do zaspokojenia popytu w Unii. Ponadto zainteresowane strony twierdziły, że przejście z produkcji brązowego stopionego tlenu glinu na produkcję białego stopionego tlenu glinu nastęrcza trudności technicznych, a dowody rynkowe wskazują, że te dwa produkty nie stanowią swoich pełnych zamienników pod względem właściwości technicznych ani ceny.

- (37) Komisja uznała, że chociaż brązowy stopiony tlenek glinu ma nieco niższą zawartość Al_2O_3 i wykazuje wyższe poziomy zanieczyszczeń niż biały stopiony tlenek glinu, różnice te nie oznaczają istotnego rozróżnienia pod względem właściwości fizycznych, chemicznych lub technicznych wystarczającego do zdefiniowania odrębnego produktu. Ponadto Komisja zauważyła, że argument dotyczący ograniczonej produkcji unijnej brązowego stopionego tlenku glinu i ograniczonych unijnych mocy produkcyjnych w tym zakresie nie odnosi się do zasadniczego charakteru produktu. Komisja zwróciła jednak uwagę, że brązowy stopiony tlenek glinu jest obecnie produkowany przez przemysł Unii. W odniesieniu do ilości, jak określono w motywach 307 i 308 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja stwierdziła, że przemysł Unii jest w stanie zapewnić dostawy ilości niezbędnych na potrzeby rynku unijnego, również w odniesieniu do brązowego stopionego tlenku glinu. Komisja potwierdziła ponadto, że znaczna część dostępnych dodatkowych mocy produkcyjnych, które są natychmiast dostępne lub mogą zostać uruchomione w bardzo krótkim czasie, dotyczy produkcji brązowego stopionego tlenku glinu. Argument dotyczący niewystarczających unijnych mocy produkcyjnych omówiono bardziej szczegółowo w sekcji 7.4.
- (38) Z tych powodów Komisja uznała, że brązowy stopiony tlenek glinu wchodzi w zakres produktu objętego dochodzeniem, i odrzuciła wnioski o jego wykluczenie.
- (39) W związku z tym Komisja stwierdziła, że żadne z otrzymanych uwag dotyczących zakresu produktu nie uzasadniają w wystarczający sposób wyłączeń z zakresu produktu. W rezultacie wszystkie argumenty zostały odrzucone.

3. DUMPING

3.1. Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (40) Wobec braku jakichkolwiek powiązanych argumentów lub uwag wnioski przedstawione w motywach 49–55 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały niniejszym potwierdzone.

3.2. Wartość normalna

3.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

- (41) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Abranova, Tyrolit i VDS przedstawiły uwagi dotyczące występowania znaczących zakłóceń.
- (42) Przedsiębiorstwo Abranova nie zgodziło się z wykorzystaniem przez Komisję koncepcji dotyczącej istnienia znaczących zakłóceń w Chinach. Twierdziło ono, że przewaga kosztowa chińskich producentów wynika głównie z czynników naturalnych: dostępu do surowców, niższych kosztów energii oraz długotrwałych inwestycji w technologię kontroli zanieczyszczeń. Przedsiębiorstwo podkreśliło, że trudności doświadczane przez producentów unijnych wynikają raczej z wysokich cen energii elektrycznej i zależności od przywożonych surowców. Przedsiębiorstwo Abranova zdecydowanie zakwestionowało pogląd, że chiński system polityczny lub cele kongresu KPCh stanowią dowód na istnienie systemowych zakłóceń kosztów produkcji. Podkreśliło ono, że nawet przedsiębiorstwa państwowe i prywatne w Chinach muszą prowadzić działalność w sposób przynoszący zyski i nie mogą przetrwać wyłącznie dzięki subsydiom. W związku z tym wykorzystanie przez Komisję wpływu państwa jako dowodu na istnienie zakłóceń było jego zdaniem nieuzasadnione.
- (43) Jak określono w motywach 74–110 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego i ustaliła istnienie w ChRL znaczących zakłóceń mających wpływ na kształtowanie kosztów produkcji i cen. Dowody wskazują na utrzymujący się wpływ państwa na gospodarkę, w tym w dziedzinie energii, surowców, pracy i dostępu do finansowania, co wpływa na struktury kosztów w całym sektorze. Argumenty przedstawione przez przedsiębiorstwo Abranova nie zmieniły tych ustaleń. Argument ten został zatem odrzucony.
- (44) Przedsiębiorstwo Tyrolit stwierdziło, że wykorzystanie przez Komisję uogólnionych dowodów w celu ustalenia istnienia zakłóceń handlu surowcami w przypadku tlenku glinu i boksytu nie zostało poparte istotnymi konkretnymi dowodami. Twierdziło ono, że tlenek glinu i boksyt są przedmiotem handlu na zintegrowanym rynku światowym oraz że ceny krajowe tych towarów w Chinach ściśle odzwierciedlają międzynarodowe wartości odniesienia. Jego zdaniem wykorzystanie przez Komisję uogólnionych dowodów dotyczących polityki, przy jednoczesnym pominięciu konkretnych danych dotyczących cen pochodzących ze źródeł takich jak S&P Global Commodity Insights, było nieuzasadnione. Przedsiębiorstwo Tyrolit utrzymywało, że chociaż mogą istnieć zakłócenia w odniesieniu do niektórych czynników produkcji (np. energii, pracy), względy takie nie mają jednolitego zastosowania, a w szczególności nie jest tak w przypadku tlenku glinu i boksytu. Przedsiębiorstwo VDS poparło to stanowisko, podnosząc, że dostępne dowody wskazują, iż chińskie ceny tlenku glinu i boksytu w dużej mierze kształtowały się na poziomie zbliżonym do cen światowych, co podważa ustalenia Komisji dotyczące występowania zakłóceń.

- (45) Jak wyszczególniono w motywach 59–110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dowody zawarte w skardze, w tym sprawozdanie Komisji na temat znaczących zakłóceń w Chinach, skarga i własne badania Komisji, wykazały znaczną interwencję państwa w chińską gospodarkę, w tym w sektorach tlenku glinu i boksytu. Rząd Chin otrzymał kwestionariusze dotyczące istnienia znaczących zakłóceń i zakłóceń handlu surowcami, ale nie udzielił na nie odpowiedzi. Podobnie żaden chiński producent eksportujący nie przedstawił uzasadnionych dowodów wskazujących, że jego koszty materiałów do produkcji, w tym tlenku glinu i boksytu, nie podlegały zakłóceniom. Wręcz przeciwnie, w toku dochodzenia ustalono, że zarówno przedsiębiorstwa państwowe, jak i podmioty prywatne w tych sektorach są własnością władz chińskich, są kontrolowane przez te władze lub podlegają ich nadzorowi politycznemu, a ich dokumenty dotyczące szeroko zakrojonego planowania i polityki przemysłowej są ukierunkowane w szczególności na tlenek glinu i boksyt. W tym kontekście Komisja stwierdziła, że cen i kosztów tlenku glinu i boksytu w ChRL nie można uznać za wynik działania mechanizmów rynkowych.
- (46) Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, a wnioski zawarte w motywach 56–115 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały niniejszym potwierdzone.

3.2.2. Kraj reprezentatywny

- (47) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Andre Abrasives Articles i VDS skrytykowały wybór Brazylii jako kraju reprezentatywnego.
- (48) Przedsiębiorstwo Andre Abrasives Articles zwróciło się o ponowną ocenę, argumentując, że Brazylia jest nieodpowiednia ze względu na znacznie odmienną strukturę kosztów energii oraz mniejszą wielkość rynku, co przemawia przeciwko możliwości jej porównania z Chinami.
- (49) Wniosek o ponowną ocenę metodyki dotyczącej wartości normalnej oraz o odrzucenie Brazylii jako kraju reprezentatywnego ze względu na strukturę kosztów lub wielkość rynku nie został uzasadniony. Komisja przypominała, że Brazylię wybrano zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego na podstawie dostępności wiarygodnych i reprezentatywnych danych, jak wskazano w motywie 141 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Argument ten został zatem odrzucony.
- (50) Przedsiębiorstwo VDS podkreśliło ponadto, że Komisja początkowo odrzuciła Meksyk ze względu na rzekomy brak produkcji, a następnie bez wyraźnego uzasadnienia wybrała Brazylię.
- (51) Komisja przypominała, że wyboru Brazylii jako kraju reprezentatywnego dokonano po ustaleniu, że w przeciwieństwie do Brazylii w Meksyku nie prowadzi się rzeczywistej produkcji produktu objętego dochodzeniem. Ustalenia tego dokonano również w następstwie uwag dotyczących braku produkcji w Meksyku ze strony zainteresowanych stron, w tym VDS. Argument ten został zatem odrzucony.
- (52) Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, a wnioski zawarte w motywach 116–143 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały niniejszym potwierdzone.

3.2.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (53) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń wiele zainteresowanych stron przedstawiło uwagi dotyczące wartości odniesienia zastosowanych w odniesieniu do niektórych czynników produkcji oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wykorzystanych do skonstruowania wartości normalnej.

3.2.3.1. Czynniki produkcji

- (54) Przedsiębiorstwa Saite, Runbao, DFFI, PRE i Vesuvius wyraziły obawy dotyczące wykorzystania przez Komisję brazylijskich cen importowych boksytu jako źródła niezniekształconych cen. Twierdziły one, że Brazylia jest znaczącym eksporterem boksytu, w związku z czym przywóz stanowią jedynie niszowe produkty o wysokich cenach, które nie są reprezentatywne dla kosztów produkcji stopionego tlenku glinu. Ponadto znaczna część przywozu w Brazylii pochodziła z Chin, co zwiększało ryzyko zakłóceń. Strukturę przywozu z Meksyku uznano natomiast za bardziej zróżnicowaną i istotną pod względem gospodarczym, zapewniającą bardziej wiarygodną podstawę do obliczenia wartości normalnej.
- (55) Komisja zauważyła, że wykorzystanie brazylijskich cen importowych jako odzwierciedlenia cen krajowych było zgodne z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Fakt, że Brazylia jest ważnym eksporterem boksytu, nie podważył wiarygodności jej danych statystycznych dotyczących przywozu, w których ujęto wystarczającą wielkość przywozu oraz różne źródła pochodzenia. Jak wyjaśniono w pierwszej nocie dotyczącej czynników produkcji, przywóz pochodzący z ChRL wyłączono z obliczania wartości odniesienia dla boksytu. Ponadto, pomimo swojego względnego udziału, przywóz z ChRL nie miał znaczącego wpływu na ceny importowe z pozostałych regionów świata, z których przywóz był dokonywany po znacznie wyższych cenach. Argument ten został zatem odrzucony.

- (56) Przedsiębiorstwo Tyrolit zakwestionowało również wartości odniesienia dla tlenku glinu i boksytu, podkreślając, że te materiały do produkcji są towarami będącymi przedmiotem handlu na całym świecie, a chińskie ceny odzwierciedlają międzynarodowe poziomy rynkowe, w związku z czym ustalanie cen odniesienia było zbędne. Przedsiębiorstwa Tyrolit i Saite skrytykowały również wykorzystanie brazylijskich danych dotyczących przywozu, w których uwzględniono wywóz hiszpańskiego kalcynowanego boksytu wysokiej jakości, nieporównywalnego ze standardowymi surowcami przemysłowymi, i podkreśliły niespójności, takie jak zmiany kodów HS, które nie miały wpływu na marginesy dumpingu. Argumentowały one, że wartości normalne powinny odzwierciedlać niezniekształcone ceny krajowe w Brazylii lub, w stosownych przypadkach, ceny eksportowe, a ostatecznie stwierdziły, że nie ma dowodów na istnienie zakłóceń handlu surowcami w Chinach, które uzasadniałyby zastosowanie zastępczych wartości odniesienia.
- (57) Komisja przypominała, że należało ustalić wartości odniesienia, ponieważ nie można było zastosować krajowych cen i kosztów w Chinach ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w ChRL, jak określono w motywach 74–110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Brazylijskie dane dotyczące przywozu wykorzystano jako najbardziej odpowiednie źródło niezniekształconych cen odniesienia, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a). To, że dane statystyczne dotyczące przywozu zawierają dane dotyczące specjalistycznych rodzajów produktów, nie unieważnia całego zbioru danych dotyczących przywozu, w którym ujęto wystarczającą wielkość przywozu pochodzącego z różnych źródeł. Ponadto strony te nie przedstawiły dowodów świadczących o tym, że wartości odniesienia nie odzwierciedlały niezniekształconych cen krajowych w Brazylii. Argument ten został zatem odrzucony.
- (58) Przedsiębiorstwa FEPA i Smirdex s.a. argumentowały, że brazylijscy producenci stopionego tlenku glinu pozyskują boksyt na rynku krajowym, a tym samym dane statystyczne dotyczące przywozu są nieistotne dla analizy porównawczej kosztów. Obie strony zaleciły zastosowanie danych, które określiły mianem przejrzystych wskaźników uznanych na szczeblu międzynarodowym, takich jak wskaźniki S&P Global Commodity Insights lub CBIX, które zdaniem zainteresowanych stron lepiej odzwierciedlają realia rynkowe. Przedsiębiorstwo Smirdex zwróciło ponadto uwagę na dowody wskazujące, że brazylijskie ceny rynkowe boksytu i tlenku glinu były jedynie o około 10–15 % wyższe niż poziomy cen w Chinach, co nie potwierdza bardzo wysokich marginesów dumpingu ustalonych w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (59) Komisja zastosowała art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, wykorzystując dane z kraju reprezentatywnego, w którym odpowiednie dane były łatwo dostępne. Wartość odniesienia dla boksytu pozyskiwanego w kraju reprezentatywnym, tj. Brazylii, uznano za odpowiednią. Ponadto domniemane różnice cen między Brazylią a Chinami nie zostały poparte dowodami, a wynikały jedynie z niezwyfikowanych zarzutów. W związku z tym zainteresowane strony nie wykazały, że wartość odniesienia wybrana dla boksytu była niewłaściwa oraz że Komisja powinna zastosować alternatywną metodykę w celu ustalenia niezniekształconej wartości odniesienia dla tego czynnika produkcji. Komisja zauważyła ponadto, że cena odniesienia boksytu mieściła się w tym samym zakresie co chińska cena eksportowa boksytu do zastosowań ogniowatych, 85 %/2,0/3,15–3,2 (frakcja 0–6 mm), FOB Xingang, zgodnie z niezależnymi wartościami odniesienia podawanymi przez Metal Bulletin dla światowego przemysłu metalurgicznego i wydobywczego (ceny Fastmarkets). Argument ten został zatem odrzucony.
- (60) Przedsiębiorstwo Vesuvius argumentowało, że Komisja nie ujawniła w sposób jasny, które kody HS wykorzystano do skonstruowania wartości odniesienia dla boksytu i boksytu kalcynowanego. Zauważyło ono, że o ile dokumenty dotyczące wcześniejszego informowania odnosiły się do kodu HS 2508 30, o tyle w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wymieniono kody celne 2606 00 12 i 2606 00 90. Zdaniem przedsiębiorstwa niespójność ta powoduje niepewność co do faktycznie uwzględnianych danych i podważa przejrzystość metodyki. Przedsiębiorstwo Vesuvius zwróciło się zatem do Komisji o należyte ujawnienie dokładnych kodów HS wykorzystanych do określenia wartości normalnej.
- (61) Komisja zauważyła, że kalcynowany boksyt był początkowo objęty kodem HS 2508 30 w pierwszej nocie dotyczącej czynników produkcji, który odpowiada ogólnie rudom i koncentratom aluminium. Po przeprowadzeniu dalszych badań i weryfikacji w obiektach objętych próbą producentów eksportujących Komisja potwierdziła, że kalcynowany boksyt jest właściwie objęty kodami CN 2606 00 12 i 2606 00 90, które wykorzystano do skonstruowania wartości odniesienia w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Zmiana ta zapewniła prawidłową klasyfikację taryfową czynnika produkcji faktycznie stosowanego przez producentów eksportujących i nie zmieniła podstawowej metodyki. Odniesienie do kodu HS 2508 30 we wcześniejszych dokumentach odzwierciedlało wstępne informacje dostarczone przez producentów eksportujących. W tabeli 1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jako materiał do produkcji uwzględniono jedynie kalcynowany boksyt, ponieważ producenci eksportujący stosowali boksyt kalcynowany, a nie surowy. Komisja stwierdziła zatem, że metodykę tę stosowano w sposób spójny i przejrzysty, a argument ten został odrzucony.
- (62) Przedsiębiorstwo Vesuvius argumentowało, że w zastosowanej przez Komisję metodzie określania kosztów energii po opodatkowaniu dla chińskich eksporterów, opartej na brazylijskich cenach energii elektrycznej i gazu, błędnie odliczono podatek ICMS w wysokości 17,5 %. Twierdziło ono, że stawki ICMS w Brazylii wahały się od 17 % do 20 %, przy czym wiele źródeł wskazuje, że transakcje wewnątrzpaństwowe, takie jak dostawy energii, zazwyczaj mieściły się w tym przedziale. W związku z tym przedsiębiorstwo Vesuvius zasugerowało, że należało zastosować średnią stawkę 18,5 % zamiast 17,5 %.

- (63) Komisja ustaliła, że w okresie objętym dochodzeniem większość stanów brazylijskich stosowała stawki ICMS wynoszące 17–18 % do przemysłowej konsumpcji energii elektrycznej. Chociaż niektóre stany ustalały wyższe stawki, stosowano je przede wszystkim do konsumpcji energii elektrycznej w gospodarstwach domowych powyżej określonych progów, a nie do użytkowników przemysłowych. Komisja uznała zatem, że odliczenie podatku w wysokości 17,5 % zastosowane we wstępnych obliczeniach dokładnie odzwierciedlało średnie warunki, jakich doświadczają użytkownicy przemysłowi, i stanowiło rozsądną i reprezentatywną podstawę do ustalenia kosztów energii po opodatkowaniu. Argument ten został zatem odrzucony.
- (64) Komisja podtrzymała zatem swoje stanowisko, a wnioski zawarte w motywach 144–160 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały niniejszym potwierdzone.
- (65) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Vesuvius stwierdziło, że Komisja oparła się na danych MOP dotyczących tygodniowej liczby faktycznie przepracowanych godzin w ogólnym przemyśle wytwórczym w Brazylii (40,4 godziny), co zdaniem przedsiębiorstwa Vesuvius nie odzwierciedla rodzaju działalności gospodarczej istotnego dla produktu objętego dochodzeniem. Przedsiębiorstwo Vesuvius argumentowało, że dane sektorowe MOP dotyczące sektora gospodarki 23 („Produkcja wyrobów z pozostałych mineralnych surowców niemetalicznych”), z których wynika, że liczba faktycznie przepracowanych godzin tygodniowo wynosiła 41,3, były dostępne i należało je wykorzystać zamiast innych danych.
- (66) Komisja przeanalizowała ten argument i potwierdziła, że zbiór danych MOP zawiera zdezagregowane informacje dotyczące sektora gospodarki 23. Ponieważ produkcja produktu objętego postępowaniem wchodzi w zakres tego sektora, Komisja uwzględniła tę uwagę. W związku z tym Komisja ponownie obliczyła wartość odniesienia dla kosztów pracy, zastępując poprzednio zastosowaną liczbę godzin faktycznie przepracowanych w tygodniu (40,4 godziny) wartością dla rozpatrywanego sektora wynoszącą 41,3 godziny. Wszystkie pozostałe etapy metodyki pozostały niezmienione. Dostosowanie to skutkowało zmniejszeniem godzinowego kosztu pracy z 58,36 CNY/godz. do 57,09 CNY/godz.

3.2.3.2. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski

- (67) Przedsiębiorstwa DFFI i PRE przedstawiły uwagi, w których stwierdziły, że wybrane brazylijskie przedsiębiorstwa – Tecnosulfur, Bozel Brasil S.A. i Trevo Industrial – nie stanowiły wiarygodnych wyznaczników dla sektora stopionego tlenku glinu, ponieważ prowadziły działalność w niepowiązanych dziedzinach, stosowały odmienne procesy produkcyjne i obsługiwały inne rynki. Według DFFI i PRE przedsiębiorstwa te nie odzwierciedlały ekonomicznych ani technicznych właściwości produkcji stopionego tlenku glinu.
- (68) Przedsiębiorstwo Tyrolit argumentowało również, że wybrane brazylijskie przedsiębiorstwa z sektora stopionego tlenku glinu można było porównać w ograniczonym zakresie. Podczas gdy przedsiębiorstwo Bozel, jako producent żelazostopów eksploatujący piece łukowe, wykazywało pewne podobieństwo w stosunku do producentów stopionego tlenku glinu, przedsiębiorstwa Trevo i Tecnosulfur uznano za nieodpowiednie. Przedsiębiorstwo Trevo prowadziło działalność w zupełnie innym sektorze, wytwórstwie płyt gipsowych⁽⁶⁾, a model biznesowy przedsiębiorstwa Tecnosulfur wymagał znacznie wyższych wydatków na pokrycie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych związanych z marketingiem, pracami badawczo-rozwojowymi oraz wsparciem sprzedaży. Przedsiębiorstwo Tyrolit wezwało Komisję do zastąpienia danych dotyczących tych przedsiębiorstw danymi pochodzącymi od bardziej odpowiednich brazylijskich producentów w sektorze żelazostopów, którzy wykorzystują piece łukowe do przetwarzania rud, co sprawia, że ich działania są wysoce energochłonne, takich jak przedsiębiorstwa Ferbasa, RIMA, Nova Era Silicon lub Ferro Ligas, których opublikowane sprawozdania finansowe stanowiłyby dokładniejszą wartość odniesienia.
- (69) Przedsiębiorstwo Vesuvius dodało, że dwa z trzech wybranych przedsiębiorstw – Trevo i Tecnosulfur – nie mają żadnego związku z produkcją stopionego tlenku glinu. Działalność Trevo ogranicza się do produkcji płyt gipsowo-kartonowych, która nie obejmuje topienia w elektrycznym piecu oporowo-łukowym, podczas gdy Tecnosulfur dostarcza produkty do odsiarczania metali ciekłych⁽⁷⁾. Chociaż Bozel eksploatuje elektryczne piece oporowo-łukowe, przedsiębiorstwo Vesuvius podkreśliło, że przedsiębiorstwa wybrane przez Komisję ogólnie nie są w wystarczającym stopniu porównywalne z producentami stopionego tlenku glinu, a tym samym nie są one odpowiednie do ustalenia wiarygodnej, niezniekształconej i odpowiedniej kwoty kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zysków.
- (70) W świetle tych nowych uwag stwierdzono, że początkowo wybrane przedsiębiorstwa nie były wystarczająco powiązane z sektorem przemysłu stopionego tlenku glinu ze względu na prowadzoną działalność, a poziom kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ustalony dla przedsiębiorstwa Bozel w wysokości 2–3 % uznano za nieodpowiedni w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ był on zbyt niski w porównaniu z poziomem kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zwykle obserwowanym w przypadku przedsiębiorstw działających w przedmiotowym sektorze⁽⁸⁾ w okresie badanym, który to poziom przekraczał 10 %. W związku z tym przedsiębiorstwa te nie uznano za reprezentatywne dla sektora stopionego tlenku glinu. W związku z tym Komisja

⁽⁶⁾ <https://www.trevodrywall.com.br/>.

⁽⁷⁾ <https://www.tecnosulfur.com.br/en/about/>.

⁽⁸⁾ Wobec braku dostępnych sprawozdań finansowych dotyczących producenta stopionego tlenku glinu w którymkolwiek z potencjalnych krajów reprezentatywnych o poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do ChRL Komisja oparła się na sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstw produkujących stopiony tlenek glinu w innych krajach, aby ocenić, czy koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne przedsiębiorstwa Bozel były reprezentatywne dla sektora objętego postępowaniem. Sprawozdania te obejmują informacje od indyjskiego producenta, Carborundum Universal Limited (<https://www.cumi-murugappa.com/wp-content/uploads/2025/07/CUMI-Annual-Report-2025.pdf>), japońskiego producenta, Resonac Holdings Corporation (https://www.resonac.com/sites/default/files/2025-02/e_tanshin2024q4.pdf) oraz zweryfikowane dane zebrane od producentów unijnych objętych próbą.

ponownie oceniła swój wybór w celu zidentyfikowania przedsiębiorstw, których działalność jest bardziej porównywalna pod względem technicznym i ekonomicznym z produkcją stopionego tlenku glinu, nawet jeśli są one sklasyfikowane pod innym, ale powiązaniem kodem NACE 24.1 (Produkcja surowki żelazostopów, żeliwa i stali oraz wyrobów hutniczych). Nowo zidentyfikowane przedsiębiorstwa to Ferbasa, RIMA Industrial, Aço Verde do Brasil, MinasLigas i Viena Siderúrgica.

- (71) Komisja uznała, że przedsiębiorstwa te były bardziej odpowiednimi wyznacznikami producentów stopionego tlenku glinu, ponieważ ich działalność w sektorze żelazostopów obejmuje procesy produkcji i struktury kosztów ściśle odpowiadające procesom i strukturom związanym z produkcją stopionego tlenku glinu. W szczególności mają one wspólne kluczowe cechy techniczne i gospodarcze: (i) produkcję w piecach łukowych lub elektrycznych, (ii) wysokotemperaturowe procesy redukcji/wytapiania, (iii) energochłonne i kapitałochłonne struktury kosztów, (iv) łańcuchy dostaw surowców mineralnych, (v) odzysk produktów ubocznych oraz stosowanie systemów kontroli środowiskowej, a także (vi) silne powiązania z przemysłem produkcji stali, w którym stopiony tlenek glinu odgrywa również kluczową rolę jako ogniotrwały materiał do produkcji.
- (72) Komisja uznała zatem, że przedsiębiorstwa pierwotnie wybrane na etapie tymczasowym nie były wystarczająco reprezentatywne. Obliczenia przeprowadzono ponownie na podstawie danych finansowych przedsiębiorstw w sektorze żelazostopów i stali, które uznaje się za bardziej powiązane z produkcją produktu objętego dochodzeniem. Dzięki wprowadzeniu tej zmiany zagwarantowano, aby wartości odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku stosowane przy konstruowaniu wartości normalnej dokładniej odzwierciedlały realia producentów działających w porównywalnych sektorach energochłonnych. Na tej podstawie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz wartości procentowe zysku wyniosły 11,41 % i 5,63 % kosztów sprzedanych towarów.
- (73) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Imerys stwierdziło, że należy zmienić wartość odniesienia dla kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, argumentując, że nie odzwierciedla ona „nieznieształconych i odpowiednich” poziomów w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Jego zdaniem dwa z wybranych przedsiębiorstw – Aço Verde do Brasil i Viena Siderúrgica – nie są technicznie porównywalne z producentami stopionego tlenku glinu, ponieważ nie działają w sektorze żelazostopów i wykorzystują wielkie piece, a nie piece łukowe. Przedsiębiorstwo Imerys twierdziło ponadto, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz poziomy zysku tych przedsiębiorstw nie były reprezentatywne, powołując się na wielkość i rentowność przedsiębiorstwa Viena oraz niższy wskaźnik kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa Aço Verde do Brasil na podstawie obliczeń kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych dokonanych przez przedsiębiorstwo Imerys. W tym względzie przedsiębiorstwo Imerys twierdziło, że przy obliczaniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych nie należy odejmować kosztów finansowych netto od licznika. Przedsiębiorstwo Imerys powołało się również na podane do wiadomości publicznej informacje na temat dochodzeń w sprawie praw pracowniczych dotyczących niektórych dostawców powiązanych z przedsiębiorstwem Viena jako dowód na istnienie warunków rzekomo nieodzwierciedlających normalnego postępowania na rynku. Na tej podstawie przedsiębiorstwo Imerys zwróciło się o wykluczenie tych dwóch przedsiębiorstw i ponowne obliczenie wartości odniesienia z wykorzystaniem wyłącznie producentów, których jego zdaniem rzeczywiście można ze sobą porównać.
- (74) Komisja uznała, że przedstawione argumenty nie wykazały, iż koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz poziomy zysku przedsiębiorstw objętych postępowaniem były znieształcone lub niereprezentatywne. Chociaż rodzaj stosowanego pieca może się różnić, podstawowe procesy produkcji i struktury kosztów pozostają porównywalne do celów ustalenia racjonalnego wyznacznika zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a).
- (75) Komisja zauważyła ponadto, że twierdzenia dotyczące różnej dynamiki podaży i popytu lub struktury kosztów nie zostały poparte dowodami. Wielkość przedsiębiorstwa również nie jest czynnikiem istotnym przy określaniu reprezentatywności. W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych Komisja potwierdziła, że wskaźniki kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych obliczono zgodnie ze standardową praktyką, w ramach której przy określaniu stawki kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych uwzględniono odpowiednie dochody i wydatki finansowe. Z własnych zweryfikowanych obliczeń Komisji wynika, że wskaźniki kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych obu przedsiębiorstw mieszczą się w zakresie zwykle obserwowanym w przypadku porównywalnych podmiotów gospodarczych.
- (76) Komisja zauważa również, że zarzuty dotyczące pracy podniesione przez przedsiębiorstwo Imerys odnoszą się do toczących się postępowań dotyczących niektórych dostawców wyższego szczebla, a nie samych przedmiotowych przedsiębiorstw, a zatem nie miały wpływu na przydatność ich danych finansowych do ustalenia wartości odniesienia.
- (77) Na tej podstawie Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że wybrane przedsiębiorstwa są odpowiednie i że zmiana wartości odniesienia nie jest uzasadniona.
- (78) Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Imerys powtórzyło te same uwagi, które przedstawiło już po ujawnieniu ostatecznych ustaleń, nie przedstawiając żadnych nowych dowodów faktycznych ani informacji. Dodatkowe ujawnienie ostatecznych ustaleń dotyczyło wyłącznie elementów, które zostały zmienione w świetle otrzymanych uwag dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń, a zainteresowane strony zostały poproszone o przedstawienie uwag wyłącznie na temat tych konkretnych zmian. Ponieważ powtórzone uwagi przedsiębiorstwa Imerys nie odnosiły się do elementów, które zostały zmienione, uwagi te nie zostały uwzględnione.

3.3. Cena eksportowa

- (79) Wobec braku jakichkolwiek powiązanych argumentów lub uwag wnioski przedstawione w motywach 170–172 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostały niniejszym potwierdzone.

3.4. Porównanie

- (80) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa Tyrolit i VDS przedstawiły uwagi dotyczące porównania.
- (81) Przedsiębiorstwa VDS i Tyrolit twierdziły, że Komisja nie ujawniła, jakie szczególne właściwości stopionego tlenku glinu wykorzystano w obliczeniach wartości normalnej, podkreślając, że wiarygodnych porównań można dokonać wyłącznie na podstawie podobnych produktów, biorąc pod uwagę duże różnice cen między poszczególnymi klasami. Twierdziły one, że brazylijskie ceny produktu objętego dochodzeniem są na ogół jedynie o 10–15 % wyższe niż poziomy cen w Chinach, i wskazały na rozbieżności między przedsiębiorstwami Runbao i Elfusa, znanymi producentami produktu objętego dochodzeniem w Brazylii, których ceny sięgały od –18 % do +16 %. Przedsiębiorstwa te twierdziły również, że nadmierne marginesy dumpingu odnotowane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych są wynikiem błędów metodologicznych, takich jak zbyt szeroki zakres produktów, poleganie na niereprezentatywnych danych oraz stosowanie błędnych brazylijskich cen, zauważając jednocześnie, że samo przedsiębiorstwo Elfusa wskazało, iż uczciwa cena za niektóre właściwości tlenku glinu byłaby o 30–35 % wyższa od cen chińskich.
- (82) Komisja przypomina, że wszystkie istotne parametry stanowiące podstawę obliczeń dumpingu ujawniono zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego, co umożliwiło stronom przedstawienie uwag na temat istotnych faktów. Twierdzenia, że brazylijskie ceny produktu objętego dochodzeniem są jedynie o 10–15 % wyższe niż poziomy cen w Chinach, że rozbieżności cen między przedsiębiorstwami Runbao i Elfusa wskazują na błędy metodologiczne lub że „uczciwe” ceny powinny być o 30–35 % wyższe od poziomów cen w Chinach, nie zostały poparte dowodami. Ustalenia Komisji oparto na zweryfikowanych danych pochodzących od objętych próbą producentów eksportujących i wartościach odniesienia, jak opisano w sekcji 3.2.3.1 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja uznała zatem, że jej metodyka jest zgodna z odpowiednimi przepisami podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, była spójna z ustaloną praktyką oraz że tymczasowe marginesy dumpingu zostały określone prawidłowo.

3.5. Marginesy dumpingu

- (83) Jak opisano w motywie 72, w następstwie uzasadnionych i zaakceptowanych uwag zainteresowanych stron Komisja dokonała przeglądu marginesów dumpingu.
- (84) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwa August Riiggeberg GmbH & Co. KG, PFERD-Riiggeberg S.A. i VDS przedstawiły uwagi dotyczące marginesów dumpingu.
- (85) Przedsiębiorstwa August Riiggeberg GmbH & Co. KG i PFERD-Riiggeberg S.A. stwierdziły, że rezydualny margines dumpingu na poziomie 136,36 % jest nieproporcjonalny i nie odzwierciedla rzeczywistych warunków rynkowych. Twierdziły one, że cło rezydualne ustalono na podstawie niewielkiego podzbioru danych dotyczących sprzedaży dokonywanej przez producenta z najwyższym marginesem dumpingu, co sprawia, że jest ono niereprezentatywne. Strony stwierdziły ponadto, że nie były w stanie zweryfikować obliczeń ze względu na niewystarczającą przejrzystość, lecz uznały, że prawdopodobnie obliczenia te są błędne, być może w wyniku porównania nieodpowiadających sobie produktów. Ich zdaniem rzeczywiste różnice cenowe między chińskim a brazylijskim elektrokorundem są znacznie mniejsze niż te wskazane przez Komisję, nawet w okresie niedawnych wahań rynkowych związanych z wojną w Ukrainie i kryzysem energetycznym.
- (86) Rezydualny margines dumpingu ustalono na podstawie zweryfikowanych ustaleń z podzbioru danych dotyczących sprzedaży przedsiębiorstwa Saite, eksportera objętego próbą o najwyższym marginesie dumpingu. Ten podzbiór, odpowiadający 7 % prowadzonego przez to przedsiębiorstwo wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii (i [4,8] % wywozu produktu objętego postępowaniem prowadzonego przez objętych próbą producentów eksportujących) w okresie objętym dochodzeniem, uznano za odpowiednią i reprezentatywną podstawę do określenia cła rezydualnego mającego zastosowanie do eksporterów niewspółpracujących, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja ujawniła istotne fakty i ustalenia stanowiące podstawę obliczeń, zapewniając jednocześnie osiągnięcie odpowiedniej równowagi między przejrzystością a ochroną informacji poufnych. Nie można było przyjąć nieuzasadnionych zarzutów dotyczących możliwego błędu lub nieproporcjonalności. Porównania produktów i określenia wartości normalnej dokonano na podstawie odpowiednich przepisów prawnych i spójnej praktyki Komisji. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

- (87) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF (koszt, ubezpieczenie, fracht) na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Chongqing Saite Corundum Co., Ltd.	99,8
Luoyang Runbao Abrasives Co., Ltd.	88,7
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	94,5
Cały pozostały przywóz z ChRL	110,6

4. SZKODA

4.1. Uwagi ogólne

- (88) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że tymczasowa analiza szkody i związku przyczynowego była błędna, ponieważ nie przeanalizowano w niej oddzielnie niektórych części rynku. Twierdziły one, że analiza szkody w podziale na segmenty w odniesieniu do różnych rodzajów produktu była uzasadniona ze względu na różnice pod względem właściwości fizycznych, chemicznych i technicznych tych rodzajów produktu. Dokładniej rzecz ujmując, przedsiębiorstwa ArcelorMittal, Saite i producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że należy przeprowadzić oddzielne analizy w odniesieniu do stopionego tlenku glinu do zastosowań ogniotrwałych. Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC opowiadali się również za przeprowadzeniem analizy szkody w podziale na segmenty w odniesieniu do żelaza. Przedsiębiorstwa Reckel i Tyrolit twierdziły, że obliczenia szkody w odniesieniu do przedsiębiorstwa Runbao opierają się na niedopasowaniu asortymentów produktów, ponieważ przedsiębiorstwo to produkowało głównie brązowy stopiony tlenek glinu, podczas gdy przemysł Unii produkuje głównie biały stopiony tlenek glinu. Podobnie przedsiębiorstwo Tyrolit twierdziło, że obliczenia szkody w odniesieniu do przedsiębiorstwa Saite są jeszcze mniej reprezentatywne, ponieważ przedsiębiorstwo to produkuje jedynie brązowy stopiony tlenek glinu.
- (89) W toku dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwa unijne objęte próbą produkują brązowy stopiony tlenek glinu. Stwierdzono, że produkty chińskich producentów eksportujących objętych próbą bezpośrednio konkurują z produktami wytwarzanymi przez przemysł Unii, w tym z brązowym stopionym tlenkiem glinu. W związku z tym analiza szkody jest reprezentatywna i odzwierciedla rzeczywistą konkurencję na rynku.
- (90) Ponadto z powodów wymienionych w motywach 42–48 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i powtórzonych w motywach 28–39 Komisja potwierdziła, że produkt objęty dochodzeniem należy traktować jako jeden produkt. Komisja zauważyła, że brak pełnej zamierności poszczególnych rodzajów produktu oraz fakt, że produkty należą do różnych klas, nie są wystarczające, aby uzasadnić konieczność przeprowadzenia oceny w podziale na segmenty. Uwagi otrzymane po ujawnieniu tymczasowych ustaleń nie zmieniają tych ustaleń. Ponadto dystrybucja wszystkich rodzajów produktu odbywa się za pośrednictwem tych samych kanałów i produkty te są sprzedawane tym samym grupom klientów. Fakty te dowodzą, że produkty te są częścią tego samego konkurencyjnego rynku. Komisja potwierdziła, że podstawowe właściwości funkcjonalne są w wystarczającym stopniu wspólne dla poszczególnych rodzajów stopionego tlenku glinu oraz że różnice cenowe między poszczególnymi rodzajami produktu uwzględniono już w metodzie PCN stosowanej do analizy podjęcia cenowego.

4.2. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (91) Wobec braku jakichkolwiek uwag dotyczących definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdzono wnioski zawarte w motywach 186–187 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (92) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdzono wnioski zawarte w motywach 188–190 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (93) Przedsiębiorstwa Saite i Runbao argumentowały, że dostosowanie PCN w odniesieniu do brązowego stopionego tlenku glinu, jak wyjaśniono w motywach 11 i 199 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, było nieprecyzyjne w świetle technicznego rozróżnienia między tymi dwoma klasami. W związku z tym przedsiębiorstwa Saite i Runbao twierdziły, że wobec braku unijnej produkcji brązowego stopionego tlenku glinu drugiej klasy brązowy stopiony tlenek glinu drugiej klasy produkowany przez producentów eksportujących należy wyłączyć z porównania cen albo odpowiednio go dostosować.

- (94) Ponadto producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że analizę podcięcia cenowego podważa fakt, że nie uwzględniono w niej kontekstu analitycznego oraz że opiera się ona na porównaniu średnich cen, które nie uwzględnia różnic między poszczególnymi rodzajami produktu. Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że szeroki zakres cen importowych stopionego tlenku glinu, obserwowany nie tylko w odniesieniu do przywozu z Chin, lecz również z państw trzecich, odzwierciedla rozbieżności w charakterze wytwarzanych produktów, co prowadzi do błędnego porównania.
- (95) Ponadto producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że nie przeprowadzono żadnej uzasadnionej oceny tłumienia cen.
- (96) Jeżeli chodzi o argument dotyczący dostosowania PCN, Komisja zauważyła, jak wyjaśniono w motywie 11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że w toku dochodzenia ustalono, iż rozróżnienie między brązowym stopionym tlenkiem glinu pierwszej i drugiej klasy w PCN było sztuczne, nie odzwierciedla ono norm uznanych w branży i zależy od interpretacji. W związku z tym konieczne było dostosowanie PCN w odniesieniu do brązowego stopionego tlenku glinu. Komisja uznała, że przy porównywaniu produktów największe znaczenie ma zawartość Al_2O_3 i Fe_2O_3 , która znajduje odzwierciedlenie w wartościach A1/A2 i F1/F2 w ramach PCN. Argument ten został zatem odrzucony.
- (97) W odniesieniu do argumentu dotyczącego analizy podcięcia cenowego Komisja zauważyła, że metodyka PCN zastosowana w dochodzeniu uwzględnia już różnice cenowe między poszczególnymi rodzajami produktu. Gwarantuje to porównywanie produktów o podobnych właściwościach fizycznych i chemicznych, a tym samym zachowanie rzetelności analizy podcięcia cenowego. Argument ten został zatem odrzucony.
- (98) W odniesieniu do twierdzenia, że nie przeprowadzono uzasadnionej oceny tłumienia cen, Komisja zauważyła, że – jak szczegółowo przedstawiono w sekcjach 4.3.2 i 5.1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych – przeprowadziła dogłębną analizę trendów cenowych, zmian kosztów i rentowności przemysłu Unii. Dochodzenie wykazało, że pomimo rosnących kosztów przemysł Unii nie był w stanie odpowiednio podnieść swoich cen sprzedaży, co doprowadziło do tłumienia cen i pogorszenia rentowności. Jak zauważyła Komisja w motywach 196 i 278 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, średnia niewyrządzająca szkody cena przemysłu Unii w OD wynosiła 1 880 EUR za tonę, natomiast średnia cena importowa z Chin wynosiła 878 EUR za tonę. Potwierdza to istnienie istotnej szkody spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych. Argument ten został zatem odrzucony.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.1.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (99) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że spadek produkcji przemysłu Unii o 37 % nie jest przyczynowo związany ze wzrostem przywozu z Chin. Jeżeli chodzi o wykorzystanie mocy produkcyjnych, producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że moce produkcyjne były niedostatecznie wykorzystywane nawet przed wzrostem przywozu z Chin i przed rozpoczęciem okresu badanego, o czym świadczy fakt, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu Unii wynosiło już 69 % na początku okresu badanego. Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili również, że spadek wywozu przemysłu Unii nie wynikał z presji wywieranej przez chińskich producentów eksportujących.
- (100) Komisja uznała przedmiotowe argumenty za odnoszące się do związku przyczynowego, a nie do samych wskaźników makroekonomicznych, i odniosła się do tych argumentów w sekcji 5 poniżej. Komisja zauważyła jednak, że – niezależnie od wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu Unii na początku okresu badanego – wskaźniki wykorzystania gwałtownie spadły z 69 % w 2021 r. do 43 % w OD, jak stwierdzono w motywach 206–208 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, co świadczy o znaczącym wpływie na wykorzystanie mocy produkcyjnych w okresie objętym dochodzeniem.
- (101) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do produkcji, mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych potwierdzono wnioski zawarte w motywach 206–208 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.1.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (102) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że wzrost przywozu z Chin oraz chińskie ceny w 2022 r. nie wywierały presji w kierunku obniżenia cen przemysłu Unii ani zmniejszenia jego udziału w rynku, ponieważ przemysł Unii był w stanie podnieść ceny, tracąc przy tym jedynie ograniczoną część sprzedaży. Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC zauważyli ponadto, że przywóz z Chin obejmował jedynie niewielką część rynku, w której udział wcześniej należał do państw trzecich, oraz że późniejsza utrata udziału w rynku przez przemysł Unii w 2023 r. nastąpiła pomimo spadku wielkości przywozu z Chin, co odzwierciedla ogólne pogorszenie sytuacji na rynku unijnym, a nie wpływ przywozu z Chin.
- (103) Komisja zauważyła, że cały okres badany przeanalizowano pod kątem tendencji w zakresie wielkości przywozu, udziału w rynku oraz wskaźników szkody i tłumienia cen. Komisja zauważyła również, że argument ten nie uwzględnia zmiany wielkości rynku unijnego w latach 2022–2023. Jak wyjaśniono w motywach 189–190 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wielkość konsumpcji w Unii spadła z 367 672 ton w 2022 r. do 294 891 ton w 2023 r. Wszelkich ocen zmian udziału w rynku i ich związku z wielkością przywozu należy dokonywać z uwzględnieniem ogólnej recesji na rynku. Komisja ustaliła, że pomimo spadku wielkości przywozu z Chin w latach 2022–2023 udział Chin w rynku wzrósł z 48 % do 51 %, podczas gdy udział przemysłu Unii zmniejszył się z 38 % do 35 %. Komisja zauważyła również, że w 2022 r. przemysł Unii podniósł swoje ceny zgodnie ze wzrostem cen w Chinach, ale mimo to odnotował spadek wielkości sprzedaży o 11 % i spadek udziału w rynku o 8 %. W związku z powyższym Komisja odrzuciła cały ten argument.
- (104) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wielkości sprzedaży i udziału w rynku potwierdzono wnioski zawarte w motywach 209–210 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.1.3. Wzrost

- (105) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wzrostu potwierdzono wnioski zawarte w motywie 211 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.1.4. Zatrudnienie i wydajność

- (106) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że wpływ na zatrudnienie był znikomy i że istotne zmiany miały miejsce dopiero w OD, a nie w okresie badanym.
- (107) Jak określono w motywach 212–214 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, liczba pracowników wytwarzających produkt objęty postępowaniem zmniejszyła się o 8 % w latach 2021–2023 i o 16 % w okresie badanym. To, że największy spadek przypada w OD, nie zmieniło wniosków dotyczących tendencji zaobserwowanych w okresie badanym. Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do zatrudnienia i wydajności potwierdzono wnioski zawarte w motywach 212–214 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.1.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (108) Wobec braku jakichkolwiek uwag w odniesieniu do wielkości marginesu dumpingu i poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu potwierdzono wnioski zawarte w motywach 215 i 216 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.2.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (109) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że wzrost przywozu z Chin oraz chińskie ceny w 2022 r. nie wywierały presji w kierunku obniżenia cen przemysłu Unii ani zmniejszenia jego udziału w rynku, ponieważ przemysł Unii był w stanie podnieść ceny, tracąc przy tym jedynie ograniczoną część sprzedaży.
- (110) Komisja rozpatrzyła ten argument w motywie 103.
- (111) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do cen i czynników wpływających na ceny potwierdzono wnioski zawarte w motywach 217–219 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.5.2.2. Koszty pracy

- (112) Wobec braku uwag w odniesieniu do kosztów pracy potwierdzono wnioski zawarte w motywach 220–221 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2.3. Zapasy

- (113) Wobec braku uwag w odniesieniu do zapasów potwierdzono wnioski zawarte w motywach 222–225 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (114) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że ocena Komisji dotycząca spadku rentowności była błędna, ponieważ rentowność i inwestycje wzrosły w 2022 r. pomimo wzrostu przywozu z Chin o 25 %. Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że późniejszy spadek rentowności wynikał ze znacznego wzrostu inwestycji i rosnących kosztów produkcji, w tym energii, surowców i procesów produkcji, które nadal rosły, nawet gdy ceny energii elektrycznej spadły w 2023 r., co świadczy o tym, że domniemana szkoda nie była spowodowana przywozem z Chin.
- (115) Komisja uznała przedmiotowe argumenty za odnoszące się do związku przyczynowego, a nie do samych wskaźników mikroekonomicznych, i odniosła się do tych argumentów w sekcji 5 poniżej.
- (116) Wobec braku dalszych uwag dotyczących rentowności, przepływu środków pieniężnych, inwestycji, zwrotu z inwestycji i zdolności do pozyskania kapitału potwierdzono wnioski zawarte w motywach 226–231 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (117) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do szkody Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 232–237 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (118) W motywie 270 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii została wyrządzona przez przywóz towarów po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (119) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że spadek produkcji przemysłu Unii o 37 % nie jest przyczynowo związany ze wzrostem przywozu z Chin. Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że wielkość produkcji przemysłu Unii spadła z 187 988 ton w 2022 r. do 139 354 ton w 2023 r. w okresie, w którym wielkość przywozu z Chin spadła z 175 343 ton w 2022 r. do 151 650 ton w 2023 r.
- (120) Komisja zauważyła, że argument ten nie uwzględnia zmiany wielkości rynku unijnego w latach 2022–2023. Jak wyjaśniono w motywach 189–190 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wielkość konsumpcji w Unii spadła z 367 672 ton w 2022 r. do 294 891 ton w 2023 r. Biorąc pod uwagę ten spadek wielkości rynku, Komisja zauważyła, że pomimo spadku wielkości przywozu z Chin w latach 2022–2023 udział Chin w rynku wzrósł jednak z 48 % do 51 %, podczas gdy udział przemysłu Unii zmniejszył się z 38 % do 35 %. W związku z powyższym Komisja odrzuciła cały ten argument.
- (121) Ponadto przedsiębiorstwo Abranova argumentowało, że wahania wielkości przywozu z Chin w okresie badanym nie były przyczynowo związane z przywozem towarów po cenach dumpingowych, lecz wynikały raczej z nadzwyczajnych czynników zewnętrznych. W szczególności przedsiębiorstwo Abranova twierdziło, że wielkość przywozu zmniejszyła się podczas pandemii COVID-19, gdy koszty transportu kontenerowego wzrosły cztero-, a nawet pięciokrotnie powyżej normalnego poziomu. Z kolei wielkość przywozu znacznie wzrosła po rozpoczęciu wojny w Ukrainie ze względu na unijny zakaz przywozu stopionego tlenku glinu z Rosji, niższe stawki frachtowe oraz niewystarczające moce produkcyjne przemysłu Unii. W związku z tym przedsiębiorstwo Abranova twierdziło, że zmiany wielkości przywozu w latach 2020–2024 wynikały z bezprecedensowych czynników zewnętrznych oraz że odpowiednie porównanie z poziomami sprzed pandemii COVID-19 wykazałoby, iż zaobserwowanych tendencji w zakresie przywozu nie można przypisać skutkom przywozu towarów po cenach dumpingowych.

- (122) Komisja przyznała, że na ogólne przepływy handlowe miały wpływ czynniki zewnętrzne, takie jak pandemia COVID-19 i wojna w Ukrainie. Zmiany te nie podważają jednak istnienia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. W toku dochodzenia ustalono, że niezależnie od szerszych zakłóceń rynku wielkość przywozu z Chin do Unii była znacząca, przywóz ten zwiększył udział w rynku i stale odbywał się po cenach niższych od cen sprzedaży oraz kosztów produkcji przemysłu Unii. Komisja potwierdziła, że elementy te jednoznacznie wykazały, iż przywóz towarów po cenach dumpingowych był przyczynowo związany ze szkodą poniesioną przez przemysł Unii, ponieważ przemysł Unii nie był w stanie podnieść cen sprzedaży zgodnie ze wzrostem kosztów produkcji, co skutkowało tłumieniem cen oraz spadkiem rentowności.
- (123) Wobec braku dalszych uwag w odniesieniu do skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych potwierdzono wnioski zawarte w motywach 239–242 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (124) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że istnienie przywozu z państw trzecich osłabia związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. CCCMC twierdziła, że przywóz z państw trzecich utrzymywał w okresie badanym znaczny udział w rynku wynoszący około 15 % i stale odbywał się po cenach znacznie poniżej cen sprzedaży przemysłu Unii.
- (125) Komisja zauważyła, że w porównaniu z Chinami w okresie badanym obecność innych państw trzecich na rynku unijnym była ograniczona. Jak wyjaśniono w motywie 244 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, łączny udział w rynku przywozu ze wszystkich państw trzecich innych niż Chiny zmniejszył się z 22 % w 2021 r. do 15 % w okresie objętym dochodzeniem. Główne eksportujące państwa trzecie, a mianowicie Ukraina, Stany Zjednoczone, Brazylia i Bahrajn, odpowiadały za 2–5 % rynku unijnego, a udział w rynku każdego z nich utrzymywał się w okresie badanym na zasadniczo stabilnym poziomie.
- (126) Komisja zauważyła również, że chociaż Ukraina i Bahrajn prowadziły sprzedaż po cenach niższych niż Chiny w OD, w związku z ich ograniczonym udziałem w rynku wywierało to minimalny ogólny wpływ na rynek unijny. Ceny przywozu z innych państw trzecich były na ogół wyższe niż ceny przywozu z Chin. Komisja stwierdziła, że wpływ przywozu z państw trzecich nie osłabia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych, i potwierdziła wnioski zawarte w motywach 243–246 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (127) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC oraz przedsiębiorstwa PRE, DFFI i Reckel stwierdzili, że pogorszenie wyników wywozu przemysłu Unii osłabia związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Twierdzono ponadto, że pogorszenie wyników wywozu nie mogło być spowodowane chińskim wywozem na rynki państw trzecich, a niezdolność przemysłu Unii do utrzymania przynajmniej swojej wielkości wywozu nie jest przyczynowo związana z presją cenową wywieraną przez chiński wywóz.
- (128) Komisja potwierdziła, że nie przypisała pogorszenia wyników wywozu przemysłu Unii chińskiemu wywozowi na rynki państw trzecich. Komisja zauważyła, że wywóz stanowił jedynie około 14 % całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu Unii w okresie badanym. W związku z tym Komisja uznała, że wywóz do państw trzecich mógł mieć jedynie marginalny wpływ na zaistniałą szkodę poniesioną przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem i nie mógł on przerwać związku przyczynowego między chińskim przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (129) Komisja stwierdziła, że wpływ wyników wywozu przemysłu Unii nie osłabia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych, i potwierdziła wnioski zawarte w motywach 247–250 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.3. *Konsumpcja w Unii*

- (130) Producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC oraz przedsiębiorstwa PRE, DFFI i Reckel stwierdzili, że zmniejszenie popytu i spadek konsumpcji w Unii przerywają lub znacznie osłabiają związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Przedsiębiorstwa PRE i DFFI argumentowały, że znaczny spadek popytu na stopiony tlenek glinu na rynku unijnym wynikał głównie z niekorzystnych warunków makroekonomicznych panujących od 2021 r. W szczególności przedsiębiorstwa PRE i DFFI odniosły się do łącznych skutków krótkotrwałego ożywienia gospodarczego po pandemii, wysokich kosztów energii, niskiego wzrostu gospodarczego, inflacji oraz napięć geopolitycznych, które znacznie zmniejszyły popyt w sektorach niższego szczebla, takich jak przemysł stalowy, budowlany i motoryzacyjny.
- (131) Zgodnie z motywem 252 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja zauważyła, że konsumpcja w Unii spadła o 20 % w okresie badanym, a sprzedaż Unii spadła o 37 %, co doprowadziło do utraty 9 % udziału w rynku. Podobnie znacznie spadł również przywóz ze wszystkich pozostałych państw trzecich. Z kolei przywóz z Chin zwiększył swój udział w rynku o 16 % w tym samym okresie.
- (132) Komisja przypomniała, że istnienie innych czynników wpływających na przemysł Unii nie powoduje zerwania związku przyczynowego, jeżeli stwierdzono, że przywóz towarów po cenach dumpingowych, rozpatrywany osobno, spowodował istotną szkodę. W obecnej sprawie, chociaż spadek konsumpcji mógł mieć pewien wpływ, mógł on odgrywać jedynie ograniczoną rolę i nie może wyjaśniać skali zaobserwowanego pogorszenia.
- (133) Komisja stwierdziła, że spadek konsumpcji w Unii nie osłabia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych, i potwierdziła wnioski zawarte w motywach 252–253 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2.4. *Wzrost kosztów produkcji*

- (134) Przedsiębiorstwa Reckel, Abranova, PRE, DFFI oraz producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC twierdzili, że wzrost kosztów produkcji przemysłu Unii, w szczególności ze względu na wyższe ceny energii elektrycznej, inflację i rosnące koszty przywożonych surowców, przerywa lub przynajmniej znacznie osłabia związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (135) Komisja przeanalizowała już ten argument w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych i stwierdziła, że wzrost kosztów energii i surowców nie wyjaśnia zaobserwowanego pogorszenia sytuacji. W szczególności dochodzenie wykazało, że w 2022 r., kiedy ceny energii były najwyższe, przemysł Unii pozostał rentowny. Było to możliwe, ponieważ część zwiększonych kosztów energii można było przenieść na użytkowników. Przemysł Unii miał możliwość przeniesienia na nich wzrostu kosztów energii w 2022 r. ze względu na wyjątkowy wzrost cen przywozu z Chin (o 44 % od 2021 r., zob. tabela 4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), dzięki czemu wspierający wpływ tego przywozu był znacznie słabszy. W 2023 r. ceny przywozu z Chin gwałtownie spadły jednak do poziomu zbliżonego do poziomu z 2021 r., znacznie zwiększając presję na ceny przemysłu Unii skutkującą tłumieniem cen. W tych okolicznościach przemysł Unii nie był już w stanie przenieść kosztów energii, mimo że koszty te spadły w porównaniu z 2022 r. Komisja zauważyła, że w 2023 r. i w okresie objętym dochodzeniem, kiedy ceny energii spadły, przemysł Unii nie był już w stanie odpowiednio dostosować swoich cen ze względu na tłumienie cen przez przywóz po niskich cenach z ChRL, co doprowadziło do spadku rentowności. Nie stwierdzono również systematycznego występowania niekorzystnych warunków w odniesieniu do cen surowców.
- (136) Ponieważ na etapie ostatecznym nie przedstawiono żadnych nowych dowodów, które mogłyby doprowadzić do innego wniosku, Komisja potwierdza swoją ocenę przedstawioną w motywach 254–259 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którą wzrost kosztów produkcji nie może przerwać związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.5. *Skumulowane oddziaływanie innych czynników*

- (137) Przedsiębiorstwa PRE i DFFI twierdziły, że wszystkie czynniki przyczyniające się do wystąpienia szkody należy oceniać łącznie, w tym spadek konsumpcji w Unii, słabe wyniki wywozu z Unii, rosnące koszty energii i surowców oraz przywóz z Chin i innych państw trzecich. Twierdziły one, że czynniki te – zarówno rozpatrywane indywidualnie, jak i w ujęciu łącznym – osłabiają związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą rzekomo poniesioną przez przemysł Unii.

- (138) Jak wyjaśniono w motywie 132 powyżej, Komisja przypominała, że istnienie innych czynników wpływających na przemysł Unii nie powoduje zerwania związku przyczynowego, jeżeli stwierdzono, że przywóz towarów po cenach dumpingowych, rozpatrywany osobno, spowodował istotną szkodę. W toku dochodzenia ustalono, że niezależnie od innych czynników, rozpatrywanych indywidualnie lub łącznie, wielkość przywozu z Chin do Unii była znacząca, przywóz ten zwiększył udział w rynku i stale odbywał się po cenach niższych od cen sprzedaży oraz kosztów produkcji przemysłu Unii. Komisja potwierdziła ponadto, że pomimo rosnących kosztów produkcji przemysł Unii nie był w stanie odpowiednio dostosować swoich cen, co skutkowało tłumieniem cen i spadkiem rentowności. Świadczy to o istnieniu przyczynowego związku między istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (139) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do związku przyczynowego Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 267–270 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Margines szkody

- (140) Jak wyjaśniono w motywach 88–90, Komisja potwierdziła, że analiza szkody jest reprezentatywna i odzwierciedla rzeczywistą konkurencję na rynku. Wobec braku dalszych uwag motyw 280 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostaje niniejszym potwierdzony. Ostateczny poziom usuwający szkodę dla współpracujących producentów eksportujących i dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)
ChRL	Chongqing Saite Corundum Co., Ltd.	233,9
ChRL	Luoyang Runbao Abrasives Co., Ltd.	116,9
ChRL	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	178,4
ChRL	Cały pozostały przywóz z ChRL	259

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

- (141) W wyniku powyższej oceny ostateczne cła antydumpingowe powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
ChRL	Chongqing Saite Corundum Co., Ltd.	99,8
ChRL	Luoyang Runbao Abrasives Co., Ltd.	88,7
ChRL	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	94,5
ChRL	Cały pozostały przywóz z ChRL	110,6

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (142) Jak wyjaśniono w motywach 285–288 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przemysł Unii składa się z dziewięciu producentów zlokalizowanych w różnych państwach członkowskich, zatrudniających około 962 pracowników. Większość tych producentów poparła skargę, nie zgłaszając sprzeciwu wobec wszczęcia dochodzenia.

- (143) Przemysł Unii działa obecnie w ekonomicznie nieopłacalnych warunkach, w których utrzymanie rentowności staje się niemożliwe. Marginesy dumpingu, określone w sekcji 3.5, są wyjątkowo wysokie. Jak wskazano w sekcji 4.6, ten przywóz po cenach dumpingowych wyrządził znaczną szkodę przemysłowi Unii, ponieważ zagraża jego rentowności i możliwości działania w normalnych warunkach rynkowych.
- (144) Brak środków może mieć znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii pod względem dalszego tłumienia cen i dalszego spadku sprzedaży, co przełoży się na większe straty i prawdopodobne zamknięcie zakładów produkcyjnych, zwolnienia, a ostatecznie zamknięcie całych przedsiębiorstw.
- (145) Takie skutki mogłyby zakłócić ciągłość europejskiej produkcji stopionego tlenku glinu i stanowić zagrożenie dla odporności przemysłowej i autonomii strategicznej Unii w perspektywie długoterminowej. Stopiony tlenek glinu jest podstawowym materiałem do produkcji szerokiej gamy towarów niższego szczebla, w tym materiałów ogniotrwałych, materiałów ściernych i nowoczesnych materiałów ceramicznych, które z kolei są niezbędne w sektorach krytycznych, takich jak produkcja stali, innych metali, szkła i powiązanych materiałów. Uznaje się go za produkt wrażliwy ze względu na jego znaczenie strategiczne, w tym jako produkt do zastosowań wojskowych i produkt podwójnego zastosowania⁽⁹⁾. Ze względu na wyjątkowe właściwości stopionego tlenku glinu, w tym jego wyjątkową twardość i stabilność termiczną, niewiele materiałów może go zastąpić. Strategiczne znaczenie i wrażliwość tego produktu podkreślają konieczność utrzymania stabilnego i bezpiecznego łańcucha dostaw w Unii. Zakłócenia mogą mieć bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo gospodarcze Unii ze względu na ich wpływ na krytyczną infrastrukturę przemysłową, energetyczną i obronną, w której wykorzystuje się elementy oparte na stopionym tlenku glinu, oraz możliwe zmniejszenie odporności łańcuchów dostaw na wstrząsy zewnętrzne, wymuszanie lub inne zagrożenia.
- (146) Komisja stwierdziła zatem, że w interesie Unii leży wprowadzenie środków, które umożliwią przemysłowi Unii odzyskanie części utraconych udziałów w rynku i przywrócenie uczciwej konkurencji.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i przedsiębiorstw handlowych

- (147) Importer Traxys twierdził, że wprowadzenie środków antydumpingowych spowodowałoby znaczne ograniczenie konkurencji na rynku unijnym. Argumentował on ponadto, że zwiększonych kosztów nie można przenieść na producentów materiałów ogniotrwałych oraz że wprowadzenie środków doprowadziłoby do zamykania zakładów przez operatorów materiałów ogniotrwałych, utraty miejsc pracy wymagających wysokich kwalifikacji i większej zależności od przywozu końcowych produktów ogniotrwałych. Twierdzono również, że środki dotyczące w szczególności brązowego stopionego tlenku glinu miałyby poważne i nieproporcjonalne skutki dla europejskiego przemysłu stalowego.
- (148) Komisja zauważyła, że argumenty przedsiębiorstwa Traxys dotyczyły ogólnej oceny rynku, w tym wpływu na użytkowników i przemysł stalowy, ale nie dostarczyły dodatkowych informacji na temat interesów importerów niepowiązanych i przedsiębiorstw handlowych innych niż te przedstawione i omówione już w motywach 290–294 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Komisja zauważyła, że argumenty dotyczące zwiększonych kosztów dla użytkowników, w tym producentów materiałów ogniotrwałych, omówiono w sekcji 7.3 poniżej. Ponadto w sekcji 7.4 poniżej Komisja odniosła się do argumentów dotyczących koncentracji na rynku.
- (149) Wobec braku jakichkolwiek dalszych uwag dotyczących tej sekcji potwierdza się wnioski zawarte w motywach 289–294 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.3. Interes użytkowników, konsumentów lub dostawców

- (150) W następstwie rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych kilku użytkowników przedstawiło informacje podkreślające negatywne skutki, których już doświadczają po wprowadzeniu środków tymczasowych, w szczególności niezdolność do przeniesienia wzrostu cen na klientów. Obawy te zostały również zgłoszone i wyjaśnione na etapie tymczasowym, na którym użytkownicy twierdzili, że nałożenie cel antydumpingowych znacznie zwiększyłoby ich koszty, które trudno byłoby przenieść na klientów. Użytkownicy twierdzili, że mogłoby to zagrazić ich rentowności i konkurencyjności. Niektórzy użytkownicy ostrzegali ponadto, że wzrost kosztów związany z clami może zagrazić ich stabilności operacyjnej, a tym samym zagrazić utrzymaniu dalszej rentowności niektórych rodzajów działalności produkcyjnej w Unii. Wspominano między innymi o takich możliwych skutkach jak zmniejszenie wielkości przedsiębiorstw, ich przeniesienie poza terytorium Unii lub zamknięcie.

⁽⁹⁾ Stopiony tlenek glinu wytwarza się z tlenku glinu i boksytu, które są wymienione jako strategiczne materiały wsadowe w europejskim akcie w sprawie surowców krytycznych (2024/1252). Ponadto jego strategiczne znaczenie i przydatność dla przemysłu hutniczego, lotniczego i obronnego potwierdzają Singh i in. (2023) w opracowaniu *Applications and Developments of Thermal Spray Coatings for the Iron and Steel Industry* [Zastosowania i rozwój powłok natrykiwanych termicznie dla przemysłu hutniczego] oraz Grigaitienė i in. (2025) w opracowaniu *Effect of TiO₂ Content on the Corrosion and Thermal Resistance of Plasma-Sprayed Al₂O₃-TiO₂ Coatings* [Wpływ zawartości TiO₂ na odporność na korozję i odporność termiczną powłok Al₂O₃-TiO₂ wykonywanych metodą natrysku plazmowego].

- (151) Komisja zauważyła, że informacje zgromadzone w toku dochodzenia zostały szeroko udokumentowane, jak wyszczególniono w motywie 295 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Zgłosiło się około 50 użytkowników i stowarzyszeń użytkowników, którzy aktywnie uczestniczyli w postępowaniu. Wielu z tych użytkowników udzieliło pełnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, co umożliwiło Komisji przeprowadzenie dogłębnej i reprezentatywnej oceny sytuacji. Stowarzyszenia branżowe w sektorach materiałów ściernych i materiałów ogniotrwałych były szczególnie aktywne oraz przekazywały istotne i szczegółowe informacje. Stowarzyszenia te reprezentują szerokie spektrum podmiotów gospodarczych, w tym znaczną liczbę małych i średnich przedsiębiorstw, a także większych użytkowników. Dzięki temu dane odzwierciedlają różnorodność i skalę unijnych sektorów niższego szczebla.
- (152) Z perspektywy społeczno-gospodarczej, na podstawie informacji od stowarzyszeń branżowych, szacuje się, że przemysł materiałów ogniotrwałych zatrudnia około 20 000 osób w całej Unii i generuje roczny obrót w wysokości około 4 mld EUR. Jeżeli chodzi o przemysł materiałów ściernych, zapewnia on około 8 400 miejsc pracy w samych Niemczech i we Włoszech, generując łączny roczny obrót w wysokości około 2,3 mld EUR w tych dwóch państwach członkowskich. Z informacji przekazanych przez stowarzyszenia użytkowników w obu sektorach wynika, że unijny przemysł materiałów ogniotrwałych i ściernych odpowiada łącznie za około 6,6 mld EUR rocznego obrotu i 39 000 bezpośrednich miejsc pracy w Unii, z czego ponad 22 600 byłoby poważnie i bezpośrednio zagrożonych.
- (153) Sektory te wnoszą zatem znaczący wkład pod względem gospodarczym i pod względem zatrudnienia w państwach, w których znajdują się działające w nich przedsiębiorstwa. Ponadto przemysł materiałów ściernych i materiałów ogniotrwałych odgrywa kluczową rolę w produkcji stali, metali i szkła, a także narzędzi do cięcia, szlifowania, polerowania i wykańczania, które mają kluczowe znaczenie dla procesów wytwórczych w sektorach takich jak przemysł motoryzacyjny, lotniczy i kosmiczny oraz budownictwo.
- (154) Komisja zauważyła, że zgodnie z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu dla użytkowników około 50 % stopionego tlenku glinu stosowanego w sektorze materiałów ściernych i około 65 % tlenku glinu stosowanego w sektorze materiałów ogniotrwałych pochodzi z Chin. Dane te odzwierciedlają znaczną zależność przemysłu niższego szczebla od stopionego tlenku glinu pochodzącego z Chin. Chociaż znaczna część dostaw pochodzi z alternatywnych źródeł, co mogłoby złagodzić ogólny wpływ ceł na koszty niektórych przedsiębiorstw, Komisja zauważyła również, że zależność od taniego przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin pozostaje znacząca. W przypadku użytkowników, którzy w dużym stopniu polegają na chińskim materiale, jakkolwiek wzrost cen wynikający z nałożenia ceł miałby wpływ na koszty produkcji.
- (155) Oceniając potencjalny wpływ na koszty produkcji, jak wyjaśniono w motywie 300 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja oszacowała, że nałożenie ceł może spowodować wzrost kosztów dla gałęzi przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem o 10–30 %, w zależności od konkretnego przedsiębiorstwa i sektora, przy założeniu, że 100 % stopionego tlenku glinu pochodzi z Chin. Dokładniej rzecz ujmując, przemysł materiałów ogniotrwałych może doświadczyć wzrostu kosztów o 10–30 %, podczas gdy w przypadku przemysłu materiałów ściernych wzrost ten może wynieść 10–23 %. W związku z tym Komisja stwierdziła, że koszty produkcji ponoszone przez użytkowników są wysoce podatne na wahania cen stopionego tlenku glinu.
- (156) Komisja uznała zatem wrażliwość ekonomiczną przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem. Gałęzie przemysłu wykorzystujące produkt objęty postępowaniem są bardzo rozdrobnione i obejmują szeroką gamę podmiotów gospodarczych o różnej zdolności do absorpcji wzrostu kosztów. W przypadku niektórych użytkowników wzrost kosztów wynikający z ceł antydumpingowych mógłby zagrozić ich stabilności operacyjnej. Może to prowadzić do zmniejszenia wielkości przedsiębiorstw, ich przeniesienia poza terytorium Unii lub zamknięcia.
- (157) Biorąc pod uwagę skład gałęzi przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem, który obejmuje zarówno duże przedsiębiorstwa o zasięgu globalnym, jak i liczne małe i średnie przedsiębiorstwa, szczególnie dotkliwy skutek miałyby to dla mniejszych podmiotów gospodarczych lub podmiotów bardziej wrażliwych na koszty. Komisja przyznała, że mniejsze przedsiębiorstwa mogą nie być w stanie pokryć dodatkowych kosztów i mogą być zmuszone do zamknięcia działalności. Z drugiej strony większe przedsiębiorstwa najprawdopodobniej przeniosłyby swoją produkcję do istniejących zakładów poza Unią.
- (158) W związku z powyższym Komisja uznała, że istnieje wysokie ryzyko dezindustrializacji w sektorach niższego szczebla. Wiele przedsiębiorstw w sektorze materiałów ogniotrwałych i materiałów ściernych już teraz ponosi straty, a ich słaba pozycja finansowa stanowi bezpośrednie zagrożenie dla trwałości działalności przemysłowej w obszarach o strategicznym znaczeniu dla Unii.

7.4. Inne czynniki: dostępność dostaw i koncentracja na rynku

- (159) Niektóre strony w przemyśle materiałów ogniotrwałych twierdziły, że zastąpienie przywozu z Chin zagroziłoby bezpieczeństwu dostaw dla unijnego przemysłu materiałów ogniotrwałych, biorąc pod uwagę ograniczone moce produkcyjne przemysłu Unii w zakresie rodzajów produktu najistotniejszych dla tego sektora, w szczególności brązowego stopionego tlenku glinu i stopionego tlenku glinu do zastosowań ogniotrwałych. Twierdzono, że przemysł Unii jest tradycyjnie zorientowany na produkcję stopionego tlenku glinu do zastosowań ściernych, który ma większy udział w ogólnym popycie, jest sprzedawany po wyższych cenach i zyskuje dzięki korzyściom skali umożliwiającym bardziej efektywną racjonalizację kosztów. Ponadto twierdzono, że przywóz z państw trzecich nie może stanowić opłacalnego ekonomicznie alternatywnego źródła dostaw, ponieważ jego udział w rynku pozostaje ograniczony.
- (160) Przedsiębiorstwo VDS argumentowało ponadto, że ocena mocy produkcyjnych w ujęciu zagregowanym jest niewystarczająca, ponieważ brakuje mocy produkcyjnych do produkcji stopionego tlenku glinu o określonych poziomach jakości, procesach obróbki i wielkości ziaren. Przedsiębiorstwo VDS stwierdziło również, że nawet w państwach trzecich często nie można uzyskać produktów tej samej jakości co produkty pochodzące z Chin.
- (161) Komisja stwierdziła, że przemysł Unii jest w stanie zaopatrywać rynek unijny w wymaganych ilościach, w tym w odniesieniu do różnych rodzajów, poziomów jakości, procesów obróbki i wielkości ziaren produktu objętego postępowaniem. Chociaż wielkość produkcji przemysłu Unii znacznie spadła w okresie badanym ze względu na przywóz towarów po cenach dumpingowych z Chin, Komisja zauważyła, że w okresie tym przemysł Unii nie wykorzystywał swoich mocy produkcyjnych w wystarczającym stopniu, jak określono w motywach 206–208 i 308 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Komisja potwierdziła, że dostępne dodatkowe moce produkcyjne obejmują produkcję stopionego tlenku glinu do zastosowań ogniotrwałych i brązowego stopionego tlenku glinu. W szczególności Komisja potwierdziła ponadto, że znaczna część dostępnych dodatkowych mocy produkcyjnych dotyczy produkcji brązowego stopionego tlenku glinu, która jest dostępna natychmiast lub może zostać uruchomiona w bardzo krótkim czasie.
- (162) Komisja powtórzyła również, że oprócz produkcji przemysłu Unii przywóz z państw trzecich nadal stanowi rzetelne źródło stopionego tlenku glinu, jak określono w motywach 304 i 305 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Chociaż obecność państw trzecich na rynku unijnym w OD była ograniczona w porównaniu z Chinami, Komisja zauważyła, że po wprowadzeniu środków tymczasowych na podstawie najnowszych dostępnych danych zaobserwowano już umiarkowany wzrost przywozu z państw trzecich. Zmiany te potwierdzają, że proces dostosowania przebiega zgodnie z oczekiwaniami, a biorąc pod uwagę jego progresywny charakter, można racjonalnie oczekiwać dalszego wzrostu przywozu z państw trzecich wraz z rozszerzeniem lub ugruntowaniem obecności podmiotów gospodarczych na rynku unijnym. Ponadto Komisja nie znalazła dowodów na poparcie twierdzenia dotyczącego gorszej jakości produktów z państw trzecich w porównaniu z produktami pochodzącymi z Chin. Informacje, którymi dysponuje Komisja, wskazują, że producenci w państwach trzecich są w stanie dostarczać stopiony tlenek glinu o porównywalnych specyfikacjach i właściwościach użytkowych.
- (163) Ponadto niektóre strony twierdziły, że chiński wywóz stopionego tlenku glinu do Unii ma zasadnicze znaczenie dla utrzymania konkurencji na rynku unijnym, w szczególności ze względu na istnienie ograniczonych źródeł alternatywnych. Strony argumentowały, że chociaż zamiarem Komisji nie jest wykluczenie chińskich producentów, proponowane cła antydumpingowe w praktyce do tego doprowadzą na skutek podniesienia ich cen powyżej poziomów unijnych, co doprowadzi do koncentracji na rynku, ograniczenia konkurencji i potencjalnej szkody dla użytkowników na rynku niższego szczebla.
- (164) Komisja przypomniała, że celem środków antydumpingowych jest przywrócenie uczciwych warunków handlu zakłóconych przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, a nie wykluczenie chińskich producentów eksportujących z rynku unijnego. Jak określono w motywie 311 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja potwierdziła, że nie przedstawiono żadnych uzasadnionych dowodów wskazujących na to, że wprowadzenie środków miałyby poważny niekorzystny wpływ na strukturę rynku, w tym na postępowanie przemysłu Unii wbrew zasadom konkurencji, które miałyby negatywny wpływ na podmioty gospodarcze działające na rynku niższego szczebla.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (165) Dochodzenie wykazało, że potwierdzenie środków tymczasowych w takim kształcie, w jakim zostały opracowane, stworzyłoby wysokie ryzyko dezindustrializacji w sektorach niższego szczebla. Wiele przedsiębiorstw w sektorze materiałów ogniotrwałych i materiałów ściernych już teraz ponosi straty, a ich słaba pozycja finansowa stanowi bezpośrednie zagrożenie dla trwałości działalności przemysłowej w obszarach o strategicznym znaczeniu dla Unii.

- (166) Jednocześnie niewprowadzenie środków miałyby negatywne i nieodwracalne skutki dla przemysłu Unii, ponieważ ciągle tłumienie cen i spadek sprzedaży przyspieszyłyby straty finansowe i doprowadziłyby do zamknięcia zakładów produkcyjnych. Mogłoby to zagrozić ciągłości europejskiej produkcji stopionego tlenku glinu, który jest podstawowym materiałem dla sektorów strategicznych, takich jak przemysł stalowy i obronny, a także dla innych wrażliwych zastosowań. Osłabiłoby to odporność przemysłową i autonomię strategiczną Unii.
- (167) W związku z tym oraz aby uniknąć zaniku przemysłu Unii lub przemysłu niższego szczebla, Komisja uznała za właściwe dostosowanie formy środków, jak omówiono w sekcji 8.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

8.1. Środki ostateczne

- (168) Po opublikowaniu środków tymczasowych Komisja kontynuowała gromadzenie informacji i przeprowadziła szeroko zakrojony proces konsultacji. Proces ten charakteryzował się wysokim poziomem interakcji z zainteresowanymi stronami i obejmował posiedzenia wyjaśniające, oświadczenia pisemne, prezentacje oraz szczegółowe wymiany informacji zarówno z producentami unijnymi, jak i użytkownikami.
- (169) Przedsiębiorstwo Saint-Gobain złożyło wniosek o rozszerzenie cel antydumpingowych na produkt objęty postępowaniem zintegrowany z produktami rynku niższego szczebla. Przedsiębiorstwo Saint Gobain argumentowało, że pozwoli to wyrównać warunki działania i zapewnić uczciwą konkurencję na rynkach niższego szczebla, ponieważ uniemożliwi producentom z państw trzecich stosującym nieuczciwie wyceniony chiński stopiony tlenek glinu uzyskanie przewagi konkurencyjnej nad producentami unijnymi działającymi na tych rynkach.
- (170) Komisja uznała, że takie podejście byłoby niemożliwe w ramach obecnego dochodzenia. Komisja zauważyła, że dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu stopionego tlenku glinu wszczęto w ograniczonym zakresie, obejmującym wyłącznie produkt objęty postępowaniem. W związku z tym ustaleń dotyczących dumpingu i szkody nie można zgodnie z prawem zastosować do produktów rynku niższego szczebla bez przeprowadzenia odrębnego dochodzenia. Komisja stwierdziła ponadto, że realizacja takiej propozycji wiązałaby się ze znacznymi trudnościami praktycznymi, ponieważ weryfikacja zawartości stopionego tlenku glinu w produktach końcowych niższego szczebla byłaby niezwykle złożona. Dlatego wniosek ten odrzucono.

8.2. Forma i poziom środków

- (171) Biorąc pod uwagę interesy opisane w sekcji 7 powyżej, Komisja uważa, że bezcłowy kontyngent taryfowy jest najlepszą formą środka równoważącego różnorodne interesy, a mianowicie ochronę pozycji producentów unijnych, a po stronie użytkowników – unikanie wstrząsów związanych z kosztami, łagodzenie wpływu na koszty, zapewnienie wystarczającego czasu na dostosowanie oraz zmniejszenie zależności od Chin.
- (172) W świetle potrzeby ochrony producentów unijnych, którzy ponieśli szkodę w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych, przy jednoczesnym ograniczeniu kosztów ponoszonych przez użytkowników i zmniejszeniu zależności od Chin, ostateczny środek antydumpingowy powinien przyjąć formę bezcłowego kontyngentu taryfowego. Przywóz produktu objętego postępowaniem w granicach tego kontyngentu jest zwolniony z cła antydumpingowego. Przywóz przekraczający wielkość kontyngentu podlega jednak pełnemu cłu antydumpingowemu ustanowionemu w niniejszym rozporządzeniu.
- (173) Komisja przystąpiła do określenia odpowiedniego poziomu takiego kontyngentu. W pierwszej kolejności oceniono, czego potrzebują producenci unijni, aby utrzymać rentowność. W ramach tej oceny określono wielkość sprzedaży niezbędnej do utrzymania stabilnej obecności na rynku na podstawie danych historycznych z okresów, w których przemysł był zarówno konkurencyjny, jak i rentowny.
- (174) Kolejnym krokiem było rozważenie, w jaki sposób może zmieniać się przywóz z państw trzecich. Uwzględniono również wielkość rynku unijnego. Na podstawie dostaw unijnych i prognozowanego przywozu z państw trzecich pozostałą wielkość ustalono jako poziom, który ma zostać objęty bezcłowym kontyngentem taryfowym.

- (175) W następstwie tej oceny Komisja ustaliła bezcłowy kontyngent taryfowy o początkowej wysokości wynoszącej 60 000 ton na 2026 r. Kontyngent ten ma stopniowo maleć o 7 500 ton rocznie przez okres pięciu lat, pod koniec którego, czyli w 2030 r., ma wynieść 30 000 ton.
- (176) Bezcłowy kontyngent taryfowy funkcjonuje na zasadzie kolejności zgłoszeń. Aby zapewnić szeroki i sprawiedliwy dostęp, kontyngent podzielono 1) według produktu, z oddzielnymi przydziałami dla brązowego stopionego tlenku glinu i białego stopionego tlenku glinu; 2) według stopnia szczegółowości, aby zapewnić zrównoważony podział między różnymi zastosowaniami; oraz 3) według czasu, stosując podział kwartalny w celu utrzymania dostępności przez cały rok. Struktura ta gwarantuje, że środek wspiera proporcjonalny dostęp we wszystkich sektorach i uwzględnia specyficzne potrzeby poszczególnych sektorów.
- (177) Jeżeli chodzi o spodziewany wpływ wielkości bezcłowego kontyngentu taryfowego na zainteresowane strony, Komisja poczyniła następujące obserwacje:
- (178) W przypadku przemysłu Unii wielkość przywozu zwolnionego z cła oparto na punkcie odniesienia, w którym przemysł osiągał już rozsądne marże zysku. Taka konstrukcja miała na celu utrzymanie owego poziomu rentowności przy jednoczesnym zwiększeniu sprzedaży, udziału w rynku i produkcji. Dzięki zmniejszeniu wielkości nieuczciwego przywozu z Chin po cenach dumpingowych oczekiwano, że przemysł Unii będzie działał w bardziej stabilnym otoczeniu, co umożliwi lepsze zarządzanie cenami i długotrwałą rentowność.
- (179) W szczególności prognozowano, że sprzedaż przemysłu Unii wzrośnie o 84 % w 2026 r., osiągając 95 % wzrost do 2031 r., a tym samym niemal podwajając wielkość sprzedaży odnotowaną w OD. Oczekiwano, że wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrośnie z 43 % w okresie objętym dochodzeniem do 67 % w 2026 r., osiągając szczytowy poziom 71 % do 2031 r., co oznacza poprawę o 65 %. Prognozowano, że udział w rynku wzrośnie z 32 % w okresie objętym dochodzeniem do 59 % w 2026 r., osiągając 63 % do 2031 r., co stanowi wzrost o 96 %, a tym samym niemal dwukrotny wzrost w stosunku do poziomu zaobserwowanego w OD. Jeżeli chodzi o ceny, dokładne prognozy były niepewne ze względu na ograniczone dane. Na przyszłe poziomy cen może mieć wpływ szereg czynników, takich jak tendencje w zakresie konsumpcji, międzynarodowe porównania cen, asortyment chińskich produktów oraz zmiany kosztów produkcji.
- (180) Biorąc pod uwagę tę przewidywaną poprawę wielkości sprzedaży, wykorzystania mocy produkcyjnych i udziału w rynku, bezcłowy kontyngent taryfowy opracowano w taki sposób, aby zapewnić trwałą rentowność przemysłu Unii. Dzięki zapewnieniu przewidywalnych ram przywozu środek umożliwia producentom czerpanie korzyści z przewidywanego wzrostu, dostosowanie ich planów produkcji i inwestycji oraz utrzymanie pozycji na rynku.
- (181) W przypadku gałęzi przemysłu wykorzystujących produkt objęty postępowaniem trudno było ocenić dokładny wpływ proponowanego środka, biorąc pod uwagę dużą różnorodność przedsiębiorstw, których dotyczy ta kwestia. Podejście zakładające wprowadzenie bezcłowego kontyngentu taryfowego przewiduje jednak okres przejściowy w celu złagodzenia początkowego wpływu tego środka na koszty, dający użytkownikom czas na dostosowanie poprzez określenie alternatywnych dostawców, uzyskanie niezbędnych certyfikatów produktów i dostosowanie do wymogów klientów. Ponadto środek ten nadal zapewnia znaczną wielkość przywozu zwolnionego z cła i wprowadza przewidywalne oraz przejrzyste ramy, które mają wspierać planowanie strategiczne i ułatwiać mniej uciążliwą zmianę.
- (182) W szczególności, przyjmując OD za punkt odniesienia, w pierwszym roku stosowania środka – 2026 r. – do Unii mogłoby trafić 37 % chińskiego przywozu zwolnionego z cła. Bezcłowy kontyngent taryfowy został opracowany przy założeniu jego stopniowego zmniejszania, tak aby do 2030 r. osiągnąć poziom 19 %. Dostęp do tych wielkości przywozu zwolnionego z cła miał natychmiast znacznie zmniejszyć wpływ na koszty ponoszone przez przedsiębiorstwa, w zależności od ich asortymentu produktów i źródeł dostaw, w porównaniu ze standardowym obciążeniem cłami.
- (183) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń szereg stron zakwestionowało wielkości przywozu ustalone w ramach bezcłowego kontyngentu taryfowego. Strony reprezentujące przemysł Unii twierdziły, że działają w warunkach ekonomicznie nieopłacalnych, a tłumienie cen bezpośrednio zagraża ich rentowności. Ich zdaniem środki są zatem niezbędne do przywrócenia uczciwej konkurencji i odzyskania utraconego udziału w rynku. Utrzymywały one ponadto, że przy określaniu wielkości bezcłowego kontyngentu taryfowego należy założyć większe wykorzystanie mocy produkcyjnych przemysłu Unii, a tym samym żaden bezcłowy kontyngent taryfowy nie powinien być dozwolony albo kontyngenty takie należy znacznie ograniczyć. Ponadto twierdziły one, że trzyletni okres obowiązywania bezcłowego kontyngentu taryfowego byłby bardziej odpowiedni od okresu pięcioletniego, ponieważ zapewnia użytkownikom odpowiedni czas na zmniejszenie zależności i dywersyfikację dostawców.

- (184) Z drugiej strony gałęzie przemysłu wykorzystujące produkt objęty postępowaniem argumentowały, że kontyngenty na obecnym poziomie są niewystarczające, aby rozwiązać obawy podmiotów gospodarczych działających na rynku niższego szczebla, i wezwał do dalszych obniżek cel przy jednoczesnym znacznym zwiększeniu wielkości kontyngentów. Strony zakwestionowały metodykę Komisji stosowaną do oceny wykorzystania mocy produkcyjnych i argumentowały, że zmniejszanie kontyngentu postępuje zbyt gwałtownie. Ponadto twierdziły one, że należy przewidzieć większą początkową wielkość kontyngentu bezcłowego, aby zapewnić przemysłowi wykorzystującemu produkt objęty postępowaniem odpowiednią możliwość dostosowania swojej działalności i dywersyfikacji źródeł dostaw, oraz że należy znieść stopniowe zmniejszanie bezcłowego kontyngentu taryfowego przez pierwsze trzy lata.
- (185) Komisja potwierdziła, że jej metodyka jest rzetelna, oparta na danych historycznych i udokumentowanych dowodach zebranych podczas dochodzenia, w tym informacjach na temat kosztów, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży, zależności od przywozu z Chin i ogólnych poziomów przywozu. Komisja zauważyła również, że w swojej metodyce uwzględniła wymogi producentów unijnych dotyczące utrzymania rentowności. Polegało to między innymi na określeniu wielkości sprzedaży niezbędnej do utrzymania stabilnej obecności na rynku. Jednocześnie Komisja wzięła również pod uwagę interesy użytkowników przy opracowywaniu bezcłowego kontyngentu taryfowego, ponieważ środek nadal zapewnia znaczną wielkość przywozu zwolnionego z cła i ułatwia mniej uciążliwą zmianę. W szczególności w pierwszym roku stosowania środka (2026 r.) do Unii może trafić ponad 37 % przywozu z Chin zarejestrowanego w okresie objętym dochodzeniem. Następnie kontyngent stopniowo maleje, by do 2030 r. osiągnąć poziom 19 %. Taka konstrukcja pozwala znacznie ograniczyć wpływ na koszty ponoszone przez użytkowników, oferuje okres przejściowy w celu złagodzenia początkowych skutków i zapewnia czas na dostosowanie się poprzez wskazanie alternatywnych dostawców i uzyskanie niezbędnych certyfikatów produktów. W związku z tym argumenty te odrzucono.
- (186) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń szereg stron zakwestionowało wykorzystanie przez Komisję przywozu z państw trzecich. Wielu użytkowników twierdziło, że państwa te nie są w stanie realistycznie wypełnić luki w dostawach i że założenia Komisji są zbyt optymistyczne. Na tej podstawie stwierdziły one, że należy zwiększyć wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego. W szczególności wskazały one, że Brazylia wycofała się z rynku unijnego ze względu na cła nałożone przez Stany Zjednoczone, produkcję w Ukrainie zakłóciła trwająca wojna, a same Indie są uzależnione od przywozu z Chin. Przedstawiciele przemysłu Unii twierdzili natomiast, że istnieją istotne powody, aby przewidywać, iż po wprowadzeniu cel antydumpingowych przywóz z państw trzecich trafi na rynek unijny szybciej. W związku z tym twierdzili oni, że wielkość bezcłowych kontyngentów taryfowych należy znacznie zmniejszyć. Odniesli się oni w szczególności do Ukrainy, która zwiększyła swoje moce produkcyjne i publicznie zaoferowała zwiększenie wywozu do Unii.
- (187) Komisja zauważyła, że jej szacunki dotyczące wzrostu przywozu z państw trzecich opierały się na historycznych danych dotyczących przywozu. Z jednej strony w metodyce tej uwzględniono fakt, że żaden wzrost nie nastąpił nagle, ale przebiegał stopniowo, aby osiągnąć maksymalny poziom przywozu odnotowany w 2021 r. Z drugiej strony Komisja wzięła również pod uwagę rzeczywiste przepływy przywozu z państw trzecich po wprowadzeniu środków tymczasowych. Dane te wykazały, że wbrew twierdzeniom użytkowników wielkość przywozu rosła, ale również nie nastąpiło to tak gwałtownie, jak twierdził przemysł Unii. W świetle przeciwstawnych i sprzecznych argumentów przedstawionych przez poszczególne strony Komisja zauważyła, że jej metodyka opierała się zarówno na ustalonych historycznych danych dotyczących przywozu, jak i na zaobserwowanej działalności państw trzecich w zakresie przywozu w miesiącach następujących po wprowadzeniu środków tymczasowych. Komisja uznała zatem swoje podejście za rzetelne, solidne i oparte na udokumentowanych informacjach. W związku z tym argumenty te odrzucono.

8.3. Administrowanie kontyngentami

- (188) Jak wyjaśniono w powyższej sekcji, bezcłowy kontyngent taryfowy powinien funkcjonować na zasadzie kolejności zgłoszeń.
- (189) Aby zapewnić szeroki i sprawiedliwy dostęp, kontyngent jest podzielony w następujący sposób: według produktu, z oddzielnymi przydziałami dla brązowego stopionego tlenku glinu i białego stopionego tlenku glinu; oraz według stopnia szczegółowości, aby zapewnić zrównoważony dostęp dla głównych sektorów użytkowników. Ponadto kontyngent powinien być rozdzielany co kwartał, aby zapewnić dostępność przez cały rok.
- (190) Struktura ta ma na celu zagwarantowanie, aby bezcłowy kontyngent taryfowy był rozdzielany sprawiedliwie i stanowił odpowiedź na szczególne potrzeby różnych gałęzi przemysłu.

8.3.1. Kontyngenty na poszczególne rodzaje produktu

- (191) W odniesieniu do podziału na rodzaje produktu Komisja skupiła się na głównych wyróżniających kategoriach: brązowy stopiony tlenek glinu i biały stopiony tlenek glinu, z uwzględnieniem wykonalności rozróżnienia według istniejącej nomenklatury i kodów TARIC.

- (192) Na podstawie historycznych danych dotyczących przywozu, informacji zebranych za pomocą kwestionariuszy, a także uwag zainteresowanych stron Komisja oceniła poziomy konsumpcji brązowego stopionego tlenku glinu i białego stopionego tlenku glinu w Unii, sprzedaż i produkcję przemysłu Unii, jego moce produkcyjne oraz stopień zależności użytkowników od przywozu z Chin. W ocenie rozważono również wykonalność pozyskiwania zaopatrzenia od alternatywnych dostawców, zarówno z siedzibą w Unii, jak i z państw trzecich, po kosztach, które nie spowodowałyby uciążliwych wstrząsów cenowych dla użytkowników.
- (193) W związku z powyższym Komisja przydzieliła 70 % bezcłowego kontyngentu taryfowego na brązowy stopiony tlenek glinu i 30 % na biały stopiony tlenek glinu. Biorąc pod uwagę specyfikę cenową zol-żel, uwzględnienie go w wielkości przydzielonej na biały stopiony tlenek glinu doprowadziłoby do niewłaściwego wykorzystania kontyngentu. Ustanawia się odrębny kontyngent dla korundu zol-żel.

8.3.2. Wymogi użytkowników dotyczące stopnia szczegółowości

- (194) Aby zapewnić zrównoważony podział wielkości między główne gałęzie przemysłu wykorzystujące produkt objęty postępowaniem, a mianowicie sektory materiałów ściernych i materiałów ogniotrwałych, Komisja przydzieliła kontyngent w taki sposób, aby umożliwić obu sektorom zabezpieczenie dostępu do odpowiednich części bezcłowego kontyngentu taryfowego.
- (195) W tym celu, na podstawie informacji zebranych w toku dochodzenia, w tym historycznych danych dotyczących przywozu i proporcji konsumpcji na rynku w obu sektorach, Komisja oceniła względne potrzeby i zależności pod względem dostaw każdego z nich.
- (196) W związku z powyższym Komisja przydzieliła 60 % kontyngentu sektorowi materiałów ściernych i 40 % sektorowi materiałów ogniotrwałych.
- (197) Na podstawie stopnia szczegółowości i technicznego opisu produktu tworzy się konkretne kody TARIC. Chociaż kody te w pewnym zakresie się pokrywają, pozwalają skutecznie rozróżnić zastosowania w sektorach materiałów ściernych i materiałów ogniotrwałych, podczas gdy klasyfikacja pozostaje oparta na właściwościach fizycznych produktu.

8.3.3. Rozkład bezcłowego kontyngentu taryfowego w czasie

- (198) Bezcłowy kontyngent taryfowy należy podzielić na okresy kwartalne, aby zapewnić równomierny rozkład przywozu w ciągu całego roku i zapobiec gromadzeniu znacznych zapasów produktów na początku okresu w celu uniknięcia ewentualnych ceł. Niewykorzystany kwartalny kontyngent taryfowy podlega automatycznemu przeniesieniu na następny okres.

8.3.4. Okres obowiązywania i zmiany bezcłowego kontyngentu taryfowego

- (199) Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego ma być stopniowo zmniejszana. Zmniejszenie to następuje corocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, począwszy od wielkości 60 000 ton, zmniejszanej następnie o 7 500 ton rocznie, aż do osiągnięcia wielkości 30 000 ton.
- (200) Według oczekiwań takie roczne zmniejszanie wielkości kontyngentu ma stopniowo ograniczyć szkodę poniesioną przez przemysł Unii, umożliwiając producentom unijnym poprawę sytuacji oraz odzyskanie rentowności w miarę upływu czasu.
- (201) W przypadku użytkowników podejście to ma przyczynić się do lepszego zarządzania kosztami dzięki uniknięciu nagłego wpływu na ceny krytycznych materiałów do produkcji. Ma to zapewnić czas potrzebny na zmniejszenie zależności od Chin, dywersyfikację dostawców oraz spełnienie wymogów w zakresie certyfikacji i standardów klientów. Proponowany harmonogram zagwarantował użytkownikom przewidywalność, umożliwiając im odpowiednie zaplanowanie i dostosowanie działalności.

8.3.5. Uwagi po ujawnieniu ostatecznych ustaleń

- (202) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń szereg zainteresowanych stron argumentowało, że system bezcłowych kontyngentów taryfowych, w szczególności jego funkcjonowanie na zasadzie kolejności zgłoszeń, był niewłaściwy. Twierdziły one, że taki system przynosi nieproporcjonalne korzyści dużym nabywcom, działa na niekorzyść małych i średnich przedsiębiorstw oraz zachęca do zachowań spekulacyjnych i gromadzenia zapasów. Według tych stron MŚP poniosłyby szkodę, ponieważ w przeciwieństwie do dużych przedsiębiorstw handlowych nie mogą szybko gromadzić zapasów ani przeprowadzać odpraw celnych, a tym samym stają się zależne od pośredników. Aby zapewnić sprawiedliwy dostęp, strony te zaapelowały o zastosowanie ochronnych metod przydziału, takich jak codzienne limity przywozowe i kontyngenty dla MŚP.

- (203) Komisja zauważyła, że system bezcłowych kontyngentów taryfowych zaprojektowano w celu zapewnienia szerokiego i sprawiedliwego dostępu. Wprowadza się w nim rozróżnienie według produktów, odróżniając brązowy stopiony tlenek glinu od białego stopionego tlenku glinu, według czasu, poprzez zastosowanie podziału kwartalnego, a także według stopnia szczegółowości, co *de facto* oznacza rozróżnienie w zależności od rodzaju użytkowników. Taki podział kontyngentu ma zapobiec koncentracji i umożliwić korzystanie z niego wielu różnym podmiotom gospodarczym. W odniesieniu do wniosku dotyczącego dziennych limitów przywozowych na przedsiębiorstwo Komisja zauważyła, że taki mechanizm byłby trudny do wdrożenia i spowodowałby nieproporcjonalne obciążenia administracyjne na szczeblu krajowych służb celnych. Komisja zauważyła również, że MŚP mogłyby korzystać z systemu zarówno samodzielnie, jak i za pośrednictwem importerów o ugruntowanej pozycji, którzy, jak potwierdzono w toku dochodzenia, pełnią rolę kanału komunikacyjnego między chińskimi eksporterami a MŚP. Ponieważ MŚP w wielu przypadkach nie prowadzą bezpośredniego przywozu, rola importerów o ugruntowanej pozycji ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia im dostępu do materiałów. Wprowadzenie dziennych limitów na przedsiębiorstwo groziłoby zablokowaniem tego kanału i w praktyce utrudniłoby dostęp, którego potrzebują MŚP. W związku z tym argument odrzucono.
- (204) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń szereg zainteresowanych stron argumentowało, że dokonane przez Komisję rozróżnienie między klasami materiałów ściernych i materiałów ogniotrwałych było sztuczne i nieuzasadnione z technicznego punktu widzenia. Twierdziły one, że te dwie kategorie są zamienne pod względem właściwości fizycznych i chemicznych oraz że organy celne nie dysponują środkami umożliwiającymi egzekwowanie takiego rozróżnienia. Strony te twierdziły ponadto, że bez wdrożenia bardziej rygorystycznych kontroli część kontyngentu mogłaby zostać wykorzystana przez sektory inne niż docelowi użytkownicy. Aby rozwiązać te obawy, strony zaapelowały o wprowadzenie certyfikacji użytkownika końcowego.
- (205) Komisja zauważyła, że chociaż produkt objęty dochodzeniem jest taki sam, na podstawie stopnia szczegółowości i opisu technicznego produktu utworzono konkretne kody TARIC. Chociaż kody te w pewnym zakresie się pokrywają, w dużej mierze pozwalają skutecznie rozróżnić konsumpcję między zastosowaniami w sektorze materiałów ściernych i sektorze materiałów ogniotrwałych. Klasyfikacja silnie opiera się zatem na cechach fizycznych produktu, co gwarantuje, że rozróżnienie jest zarówno uzasadnione pod względem technicznym, jak i możliwe do wyegzekwowania. Komisja zauważyła ponadto, że wprowadzenie wyłączenia ze względu na końcowe przeznaczenie byłoby trudne do wdrożenia i spowodowałoby nieproporcjonalne obciążenia administracyjne ze względu na dużą liczbę potencjalnych użytkowników. Ponadto takie wyłączenie groziłoby zakłóceniem roli tradycyjnych importerów, którzy stanowią *de facto* mechanizm pośredniczący między chińskimi eksporterami a MŚP. Ponieważ MŚP w wielu przypadkach nie prowadzą bezpośredniego przywozu, polegają na importerach o ugruntowanej pozycji w celu uzyskania dostępu do materiałów. Wprowadzenie certyfikacji użytkownika końcowego mogłoby zablokować ten kanał i utrudnić dostęp MŚP zamiast go chronić. Argument ten został zatem odrzucony.
- (206) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń niektóre strony zakwestionowały wielkość bezcłowych kontyngentów taryfowych w ramach poszczególnych kategorii produktu. Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że stopiony tlenek glinu do zastosowań ogniotrwałych powinien być zwolniony ze środków lub należy wprowadzić szczególne wyłączenie ze względu na końcowe przeznaczenie w odniesieniu do stopionego tlenku glinu przywożonego do produkcji wyrobów ogniotrwałych przeznaczonych dla przemysłu stalowego. Inne strony twierdziły, że niektóre formy produktu, takie jak zol-żel i bryły, powinny zostać wyłączone z zakresu kontyngentu taryfowego lub że należy zwiększyć ilości niektórych rodzajów produktu, takich jak brązowy stopiony tlenek glinu. Ponadto szereg zainteresowanych stron reprezentujących przemysł materiałów ogniotrwałych zakwestionowało podział na materiały ogniotrwałe i materiały ścierne, argumentując, że decydującym kryterium podziału między gałęzie przemysłu wykorzystujące produkt objęty postępowaniem powinna być zależność, a nie konsumpcja.
- (207) Komisja zauważyła, że przy określaniu wielkości kontyngentów wzięła pod uwagę cały zakres produktu i zastosowała spójną metodykę w odniesieniu do wszystkich objętych nim produktów. W szczególności Komisja ustaliła całkowitą wielkość kontyngentu na poziomie 60 000 ton, jak wyjaśniono w motywach 173–175. 70 % tej ilości przeznaczono na brązowy stopiony tlenek glinu, a 30 % na biały stopiony tlenek glinu, jak również określono w sekcji 8.3.1. Następnie wielkości te rozdzielono proporcjonalnie między odpowiednie kody TARIC tych kategorii na podstawie udziału przywozu odnotowanego w okresie objętym dochodzeniem.
- (208) Komisja uznała tę metodykę za rzetelną, zrównoważoną i proporcjonalną, traktując produkt objęty postępowaniem jako całość zamiast uprzywilejowanego traktowania lub wykluczenia jakiegokolwiek konkretnej typologii. Jak już ustalono w sekcji 222, wszystkie formy uznaje się za część tego samego produktu objętego postępowaniem. Ponadto Komisja zauważyła, że metodyka zastosowana do określenia podziału między gałęzie przemysłu wykorzystujące produkt objęty postępowaniem była rzetelna, biorąc pod uwagę zarówno zależności użytkowników, jak i poziomy konsumpcji. W związku z tym twierdzenia te zostały odrzucone.
- (209) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń szereg zainteresowanych stron argumentowało, że należy wprowadzić klauzulę przeglądową w celu uwzględnienia ewentualnych zmian okoliczności, w tym zmian w produkcji unijnej, przywozie z państw trzecich i wielkości rynku unijnego, które uzasadniałyby dostosowanie bezcłowego kontyngentu taryfowego.

- (210) Komisja zauważyła, że zgodnie z rozporządzeniem podstawowym może wszcząć przegląd w przypadku wystąpienia zmian okoliczności, w tym zmian w całkowitej produkcji unijnej, konsumpcji stopionego tlenku glinu w Unii oraz przywozu z państw trzecich. W związku z tym Komisja uznała, że wprowadzenie odrębnej klauzuli przeglądowej nie jest uzasadnione.
- (211) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producenci eksportujący reprezentowani przez CCCMC stwierdzili, że producenci eksportujący, którzy współpracowali w toku dochodzenia, powinni mieć pierwszeństwo w zakresie przydziału kontyngentów.
- (212) Komisja zauważyła, że bezcłowy kontyngent taryfowy ustanowiono w oparciu o interes Unii, aby złagodzić wpływ środków na gałęzie przemysłu wykorzystujące produkt objęty postępowaniem i zrównoważyć interesy wszystkich stron, a nie zapewnić preferencyjne traktowanie poszczególnym producentom eksportującym. Z tego powodu argument, że współpracujący producenci powinni mieć pierwszeństwo w zakresie przydziału kontyngentów, został odrzucony.
- (213) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń szereg stron stwierdziło, że włączenie kodu TARIC 2818 10 91 20, przewidzianego dla niebieskiego zol-żelu, do kategorii brązowego stopionego tlenku glinu było niedokładne. Twierdziły one, że do celów rozróżnienia rodzajów produktu zgodnie z ich klasyfikacją TARIC niebieskiego zol-żelu nie należy uznawać za specjalistyczny rodzaj brązowego stopionego tlenku glinu. Strony te twierdziły, że niebieski zol-żel zawiera mniej niż 98,5 % tlenku glinu, dlatego jest objęty kodem CN 2818 10 91, ale jego zamienność ze standardowymi produktami z brązowego stopionego tlenku glinu jest ograniczona. Twierdziły one ponadto, że głównym surowcem do produkcji zol-żelu jest boehmit, który jest specjalnym rodzajem tlenku glinu, podczas gdy tlenek glinu jest również głównym surowcem do produkcji produktów z białego stopionego tlenku glinu, natomiast brązowy stopiony tlenek glinu wytwarzany jest z boksytu. Ponadto twierdziły one, że istnieje wyższy poziom zamienności między niebieskim i białym zol-żelem, które są objęte kodami TARIC 2818 10 11 10 i 2818 10 11 20, niż ze standardowymi klasami brązowego stopionego tlenku glinu. Twierdziły one również, że włączenie niebieskiego zol-żelu do kategorii brązowego stopionego tlenku glinu spowodowałoby nieproporcjonalny przydział ilości do niszowego rodzaju produktu, stwarzając ryzyko wprowadzenia do Unii nadmiernych ilości niebieskiego zol-żelu w ramach bezcłowego kontyngentu taryfowego. Na tej podstawie strony zwróciły się o wyłączenie niebieskiego zol-żelu z kategorii brązowego stopionego tlenku glinu i potraktowanie go oddzielnie w ramach bezcłowego kontyngentu taryfowego.
- (214) Komisja dokładnie oceniła ten wniosek i, zgodnie z przedstawionymi argumentami, stwierdziła, że chociaż wszystkie rodzaje produktu objęte zakresem dochodzenia stanowią ten sam produkt objęty postępowaniem i mają te same kluczowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne, do celów rozróżnienia rodzajów produktu zgodnie z ich klasyfikacją TARIC niebieskiego zol-żelu nie należy uznawać za specjalny rodzaj brązowego stopionego tlenku glinu. Zamiast tego należy go włączyć do kategorii białego stopionego tlenku glinu. Wniosek ten był technicznie uzasadniony, ale również opierał się na założeniu, że włączenie niebieskiego zol-żelu do kategorii brązowego stopionego tlenku glinu spowodowałoby nieproporcjonalny przydział ilości do niszowego rodzaju produktu, stwarzając ryzyko wprowadzenia do Unii nadmiernych ilości niebieskiego zol-żelu w ramach bezcłowego kontyngentu taryfowego.
- (215) Komisja zauważyła również, że celem bezcłowego kontyngentu taryfowego i większego limitu w wysokości 70 % w odniesieniu do brązowego stopionego tlenku glinu było złagodzenie wpływu na znaczną wielkość konsumpcji brązowego stopionego tlenku glinu przez większość użytkowników. Włączenie niebieskiego zol-żelu do tej kategorii nie zmieniłoby jednak w istotny sposób ogólnej dostępności ilości dla użytkowników, biorąc pod uwagę jego niewielką konsumpcję, natomiast mogłoby to w znacznym stopniu zaszkodzić przemysłowi Unii.
- (216) W związku z tym Komisja postanowiła włączyć kod TARIC 2818 10 91 20 do kategorii białego stopionego tlenku glinu do celów podziału ilości.
- (217) Ponadto szereg zainteresowanych stron twierdziło, że należało wprowadzić pewne zmiany w opisach TARIC dotyczących zol-żelu w celu zapewnienia dokładności technicznej i uniknięcia potencjalnej błędnej klasyfikacji przywożonych produktów z zol-żelu. Zmiany te obejmowały doprecyzowanie, że zarówno spiekany, jak i wstępnie spiekany zol-żel jest objęty kodami TARIC 2818 10 11 10 i 2818 10 91 20. Ponadto niektóre strony twierdziły, że należało dostosować kod TARIC 2818 10 91 20, aby uniknąć przywozu niektórych produktów z zol-żelu o zawartości tlenku glinu poniżej 98,5 % w ramach kodu TARIC 2818 10 91 99.
- (218) Komisja dokładnie oceniła ten wniosek i zgodnie z przedstawionymi argumentami stwierdziła, że zmiany są uzasadnione ze względu na konieczność zapewnienia dokładności technicznej i w celu uniknięcia potencjalnej błędnej klasyfikacji przywożonych produktów z zol-żelu. Komisja zauważyła również, że celem bezcłowego kontyngentu taryfowego było złagodzenie wpływu na znaczną zależność użytkowników od konsumpcji. Zmiana kodów TARIC odnoszących się do różnych rodzajów produktu nie zmieniłaby w istotny sposób ogólnej dostępności ilości dla użytkowników, biorąc pod uwagę jego niewielką konsumpcję, a jednocześnie mogłaby zapobiec błędnej klasyfikacji, która mogłaby poważnie zaszkodzić przemysłowi Unii.

- (219) Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Imerys wskazało na niedokładność techniczną w opisie jednego z nowo utworzonych kodów TARIC dla produktów zol-żel i zwróciło się o jego zmianę.
- (220) Komisja stwierdziła, że uwaga ta była uzasadniona i odpowiednio dostosowała opis odpowiednich kodów TARIC.

8.4. Poziom środków

- (221) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
ChRL	Chongqing Saite Corundum Co., Ltd.	99,8	233,9	99,8
ChRL	Luoyang Runbao Abrasives Co., Ltd.	88,7	116,9	88,7
ChRL	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	94,5	178,4	94,5
ChRL	Cały pozostały przywóz z ChRL	110,6	259	110,6

- (222) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Stawek tych nie można stosować w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, dlatego przywóz ten powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin”.
- (223) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁰⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (224) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególnie gwarantujące właściwe stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Indywidualne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin”.
- (225) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.

⁽¹⁰⁾ Adres e-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

- (226) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione są odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (227) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cel antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chin należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (228) Producenci eksportujący, którzy nie dokonywali wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem, powinni mieć możliwość złożenia wniosku do Komisji o objęcie ich stawką cła antydumpingowego ustaloną dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Komisja powinna przychylić się do tego wniosku, o ile spełnione są trzy warunki. Nowy producent eksportujący musiałby wykazać, że: (i) nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem; (ii) nie jest powiązany z producentem eksportującym, który dokonywał takiego wywozu; oraz (iii) dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznej ilości tego produktu.

8.5. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (229) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń niektóre strony twierdziły, że pobór cła tymczasowego na poziomie marginesów dumpingu był nieuzasadniony. Twierdziły one, że taki pobór cła nałożyłby nadmierne obciążenie na użytkowników, a biorąc pod uwagę zróżnicowaną formę środków ostatecznych, cła tymczasowego nie należy pobierać w obecnej formie.
- (230) Komisja zauważyła, że środki ostateczne ustanawiają bezcłowy kontyngent taryfowy obejmujący część wielkości przywozu z Chin. Biorąc pod uwagę przywóz z Chin w okresie objętym dochodzeniem, 62,6 % całkowitej wielkości przywozu nie korzystałoby z bezcłowego kontyngentu taryfowego i w związku z tym podlegałoby cłom antydumpingowym. Aby odzwierciedlić rzeczywisty udział przywozu objętego cłami i zapobiec nadmiernemu pobieraniu cel wykraczającemu poza środki ostateczne, Komisja uznała, że w okresie między wprowadzeniem środków tymczasowych a wejściem w życie środków ostatecznych pobrane cła powinny odpowiadać tej samej części przywozu nieobjętego kontyngentem taryfowym, przyjmując za punkt odniesienia wielkość przywozu w okresie objętym dochodzeniem, tj. 62,6 % poziomu cła ostatecznego. Podejście to zapewnia spójne traktowanie przywozu, proporcjonalne stosowanie cel i niepobieranie żadnych nadwyżek ponad środki ostateczne.
- (231) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych do wysokości cel na poziomie 62,6 % ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (232) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych cel antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie cel tymczasowych w wysokości 62,6 % poziomu cel ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

8.6. Pobór z mocą wsteczną

- (233) Jak wspomniano w sekcji 1.2., Komisja objęła przywóz produktu objętego dochodzeniem obowiązkiem rejestracji.
- (234) Na ostatecznym etapie dochodzenia przeprowadzono ocenę danych zgromadzonych w kontekście rejestracji. Komisja zbadała, czy kryteria zawarte w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione w odniesieniu do poboru cel ostatecznych z mocą wsteczną.

- (235) Z analizy Komisji wynika, że nie nastąpił żaden dalszy znaczny wzrost przywozu poza poziomem przywozu, który spowodował szkodę, w okresie objętym dochodzeniem, jak określono w art. 10 ust. 4 lit. d) rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja porównała wielkości przywozu między (i) okresem od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do ostatniego pełnego miesiąca przed rejestracją oraz okresem od pierwszego pełnego miesiąca po wszczęciu postępowania do ostatniego pełnego miesiąca przed wprowadzeniem środków tymczasowych, z jednej strony, a odpowiednimi miesiącami kalendarzowymi okresu objętego dochodzeniem, z drugiej strony, w celu uwzględnienia sezonowości, oraz (ii) średnią miesięczną dla tych okresów ze średnią miesięczną z całego okresu objętego dochodzeniem.
- (236) Wyniki tej analizy wskazują na spadek wielkości przywozu. W szczególności gdy porównano okres siedmiu miesięcy od wszczęcia dochodzenia do publikacji środków tymczasowych ze średnią miesięczną w okresie objętym dochodzeniem, dane wykazały spadek średniej miesięcznej wielkości przywozu o 9 %. Podobne porównanie w okresie dwóch miesięcy od wszczęcia postępowania do rejestracji przywozu wykazało spadek średniej miesięcznej wielkości przywozu o 8 %. Komisja porównała również wielkość przywozu w ciągu siedmiu miesięcy po wszczęciu postępowania z tymi samymi miesiącami kalendarzowymi w okresie objętym dochodzeniem. Porównanie to wykazało spadek wielkości przywozu o 10 %. Ponadto, porównując dwa miesiące po wszczęciu postępowania do rejestracji przywozu w tych samych miesiącach w okresie objętym dochodzeniem, zaobserwowano spadek wielkości przywozu o 3,2 %.
- (237) W świetle powyższego dowody nie potwierdziły istnienia znacznego wzrostu przywozu po wszczęciu postępowania. W związku z tym Komisja stwierdziła, że warunki wprowadzenia środków z mocą wsteczną nie zostały spełnione.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (238) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 ⁽¹¹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do obliczenia należnych odsetek wykorzystuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (239) Komitet ustanowiony w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii w sprawie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stopionego tlenku glinu, obecnie objętego kodami CN 2818 10 11, 2818 10 19, ex 2818 10 91 i 2818 10 99 (kody TARIC 2818 10 91 20, 2818 10 91 40, 2818 10 91 91, 2818 10 91 99) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej. Cła antydumpingowe nie stosuje się do przywozu objętego bezcłowym kontyngentem taryfowym ustanowionym na podstawie art. 2.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Chongqing Saite Corundum Co., Ltd.	99,8	89RI
ChRL	Luoyang Runbao Abrasives Co., Ltd.	88,7	89RJ
ChRL	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	94,5	Zob. załącznik I
ChRL	Cały pozostały przywóz pochodzący z ChRL	110,6	8999

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (wersja przekształcona) (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w danych jednostkach] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Ustanawia się bezcłowy kontyngent taryfowy dla przywozu stopionego tlenku glinu, obecnie objętego kodami CN 2818 10 11, 2818 10 19, ex 2818 10 91 i 2818 10 99 (kody TARIC 2818 10 11 10, 2818 10 11 20, 2818 10 11 30, 2818 10 11 40, 2818 10 11 91, 2818 10 11 99, 2818 10 91 20, 2818 10 91 40, 2818 10 91 91, 2818 10 91 99) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Przywóz produktu objętego postępowaniem w ramach wielkości kontyngentu nie podlega cłu antydumpingowemu. Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego, rodzaje produktu (określone poprzez odniesienie do kodów TARIC) oraz okresy, do których ma on zastosowanie, określono w załączniku II.

3. Bezcłowy kontyngent taryfowy jest przydzielany na zasadzie kolejności zgłoszeń, w oparciu o kontyngent taryfowy ustalony jednakowo dla każdego kwartału okresu nałożenia cła, jak określono w załączniku II.

4. Pobieranie z każdego kontyngentu kwartalnego zostaje zakończone dwudziestego dnia roboczego Komisji następującego po zakończeniu okresu kwartalnego. Na koniec każdego kwartału niewykorzystane salda kontyngentu taryfowego zostają automatycznie przeniesione na następny kwartał. Nie dokonuje się przeniesienia salda niewykorzystanego na koniec ostatniego kwartału każdego roku stosowania ostatecznego kontyngentu taryfowego.

5. W przypadku wyczerpania odpowiedniego kontyngentu określonego w ust. 2 przywóz z Chińskiej Republiki Ludowej podlega mającemu zastosowanie ostatecznemu cłu antydumpingowemu zgodnie z art. 1.

Artykuł 3

1. Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/1456 zostają ostatecznie pobrane na poziomie odpowiadającym 62,6 % stawek celnych określonych w art. 1 niniejszego rozporządzenia. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego, która ma zostać pobrana zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036, jest następująca:

Państwo pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Chongqing Saite Corundum Co., Ltd.	62,4	89RI
ChRL	Luoyang Runbao Abrasives Co., Ltd.	55,5	89RJ
ChRL	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	59,1	Zob. załącznik I
ChRL	Cały pozostały przywóz pochodzący z ChRL	69,2	8999

Artykuł 4

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących z Chińskiej Republiki Ludowej i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody potwierdzające, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od 1 października 2023 r. do 30 września 2024 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia, który mógł współpracować w pierwotnym dochodzeniu; oraz
- c) faktycznie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem albo przyjął nieodwołalne zobowiązanie umowne do wywozu znacznych ilości tego produktu do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 stycznia 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

Współpracujący producenci eksportujący z ChRL nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Art Abrasives Guizhou Co., Ltd.	89RK
ChRL	Bedrock Corundum Co., Ltd.	89RL
ChRL	Binzhou Qinai New Material Co., Ltd.	89RM
ChRL	Guizhou Guxin New Materials Co., Ltd.	89RN
ChRL	Guizhou Kaicheng Fused Minerals Co., Ltd.	89RO
ChRL	Henan Ant Advanced Materials Co., Ltd.	89RP
ChRL	Henan Haochen Advanced Materials Co., Ltd.	89RQ
ChRL	Henan Hengxin Industrial & Mineral Products Co., Ltd	89SI
ChRL	Henan Jinfeng New Material Technology Co., Ltd.	89RR
ChRL	Imerys Fused Minerals (Guizhou) Co., Ltd.	89RS
ChRL	Qinai (Shandong) New Material Co., Ltd.	89RT
ChRL	Qingdao Reckel Advanced Materials Co., Ltd.	89RU
ChRL	Qingdao Sisa Abrasives Co., Ltd.	89RV
ChRL	Saint-Gobain Ceramic Materials (Zhengzhou) Co Ltd	89RW
ChRL	Shandong Imerys Mount Tai Co., Ltd.	89RX
ChRL	Shanxi Lvliangshan Mineral Co., Ltd.	89RY
ChRL	Yichuan Kingsino Refractories Co., Ltd	89RZ
ChRL	Zhengzhou Sinabuddy Mineral Co., Ltd.	89SA
ChRL	Zhengzhou Yufa High-Tech Material Co., Ltd.	89SB
ChRL	Zibo Jin Chun Tai Abrasives Co., Ltd.	89SD
ChRL	Zibo Jinjiyuan Abrasives Co., Ltd.	89SC

ZAŁĄCZNIK II

Kod CN lub TARIC	Opis produktu	2026	2027	2028	2029	2030	Numer porządkowy	
		Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)						
2818 10 11 10	Korund zol-żel (CAS RN 1302-74-5) o zawartości tlenku glinu 99,6 % masy lub większej, o strukturze mikrokrystalicznej w postaci pręcików o współczynniku kształtu 1,3 lub większym, ale nie większym niż 6,0	103,8	90,8	77,8	64,9	51,9	090520	
2818 10 11 30 (NOWY TARIC)	Korund spiekany zol-żel lub wstępnie spiekany zol-żel o zawartości tlenku glinu 99,6 % masy lub większej, o strukturze mikrokrystalicznej w postaci pręcików o współczynniku kształtu 1,3 lub większym, ale nie większym niż 6,0							
2818 10 11 40	Korund spiekany zol-żel lub wstępnie spiekany zol-żel o strukturze mikrokrystalicznej, zawierający tlenek glinu, o składzie (wyrażonym jako tlenki) co najmniej 98,5 % masy tlenku glinu, inny niż o zawartości tlenku glinu 99,6 % masy lub większej, o strukturze mikrokrystalicznej w postaci pręcików o współczynniku kształtu 1,3 lub większym, ale nie większym niż 6,0							
2818 10 11 20	Spiekany korund o strukturze mikrokrystalicznej, zawierający tlenek glinu (CAS RN 1344-28-1) i glinian magnezu (CAS RN 12068-51-8), o zawartości (w przeliczeniu na tlenki): — 92 % masy lub więcej tlenku glinu, oraz — 8 % masy lub mniej tlenku magnezu							
281810 11 91 (NOWY TARIC)	Stopiony tlenek glinu, w przypadku gdy spełnione są oba poniższe warunki: (i) między 5 % a 35 % masy produktu jest poniżej najniższego limitu wielkości ziaren określonego w specyfikacji produktu; oraz (ii) między 1 % a 10 % masy produktu jest powyżej górnego limitu wielkości ziaren określonego w specyfikacji produktu.	7 177,6	6 280,4	5 383,2	4 486,0	3 588,8	090521	
2818 10 11 99 (NOWY TARIC)	Pozostały	10 087,7	8 826,7	7 565,7	6 304,8	5 043,8	090522	

Kod CN lub TARIC	Opis produktu	2026	2027	2028	2029	2030	Numer porządkowy	
		Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)						
2818 10 19	O zawartości 50 % lub więcej cząstek o średnicy przekraczającej 10 mm w całkowitej masie	56,1	49,1	42,1	35,0	28,0	090523	
2818 10 91 20	Spiekany korund o strukturze mikrokrystalicznej, zawierający tlenek glinu (CAS RN 1344-28-1), glinian magnezu (CAS RN 12068-51-8) oraz gliniany metali ziem rzadkich: itru, lantanu i neodymu, o zawartości (w przeliczeniu na tlenki): — 92 % masy lub więcej, ale mniej niż 98,5 % masy tlenku glinu, — 2 % (\pm 1,5 %) masy tlenku magnezu, — 1 % (\pm 0,6 %) masy tlenku itru oraz — albo 3 % (\pm 2,2 %) masy tlenku lantanu, albo — 2 % (\pm 1,2 %) masy tlenku lantanu i tlenku neodymu, przy czym mniej niż 50 % całkowitej masy zawiera cząstki o wielkości większej niż 10 mm	574,9	503,0	431,2	359,3	287,5	090524	
2818 10 91 40 (NOWY TARIC)	Korund spiekany zol-żel lub wstępnie spiekany zol-żel o strukturze mikrokrystalicznej, zawierający tlenek glinu, o składzie (wyrażonym jako tlenki) co najmniej 92 % masy, ale mniej niż 98,5 % masy tlenku glinu.							
2818 10 91 91 (NOWY TARIC)	Stopiony tlenek glinu o zawartości ditlenku tytanu 1 % masy lub większej, w przypadku gdy spełnione są oba poniższe warunki: (i) między 5 % a 35 % masy produktu jest poniżej najniższego limitu wielkości ziaren określonego w specyfikacji produktu; oraz (ii) między 1 % a 10 % masy produktu jest powyżej górnego limitu wielkości ziaren określonego w specyfikacji produktu.	16 243,2	14 212,8	12 182,4	10 152,0	8 121,6	090525	
2818 10 91 99 (NOWY TARIC)	Pozostały	24 364,8	21 319,2	18 273,6	15 228,0	12 182,4	090526	
2818 10 99	O zawartości 50 % lub więcej cząstek o średnicy przekraczającej 10 mm w całkowitej masie	1 392,1	1 218,1	1 044,0	870,0	696,0	090527	

2026

Kod CN lub TARIC	2026			
	1 kwartał (16.1.2026–31.3.2026)	2 kwartał (1.4.2026–30.6.2026)	3 kwartał (1.7.2026–30.9.2026)	4 kwartał (1.10.2026–31.12.2026)
	Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)			
2818 10 11 10 2818 10 11 30 2818 10 11 20 2818 10 11 40	25,95	25,95	25,95	25,95
2818 10 11 91	1 794,39	1 794,39	1 794,39	1 794,39
2818 10 11 99	2 521,91	2 521,91	2 521,91	2 521,91
2818 10 19	14,02	14,02	14,02	14,02
2818 10 91 20 2818 10 91 40	143,73	143,73	143,73	143,73
2818 10 91 91	4 060,79	4 060,79	4 060,79	4 060,79
2818 10 91 99	6 091,19	6 091,19	6 091,19	6 091,19
2818 10 99	348,01	348,01	348,01	348,01

2027

Kod CN lub TARIC	2027			
	1 kwartał (1.1.2027–31.3.2027)	2 kwartał (1.4.2027–30.6.2027)	3 kwartał (1.7.2027–30.9.2027)	4 kwartał (1.10.2027–31.12.2027)
	Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)			
2818 10 11 10 2818 10 11 30 2818 10 11 20 2818 10 11 40	22,71	22,71	22,71	22,71
2818 10 11 91	1 570,09	1 570,09	1 570,09	1 570,09
2818 10 11 99	2 206,67	2 206,67	2 206,67	2 206,67
2818 10 19	12,27	12,27	12,27	12,27
2818 10 91 20 2818 10 91 40	125,76	125,76	125,76	125,76

Kod CN lub TARIC	2027			
	1 kwartał (1.1.2027–31.3.2027)	2 kwartał (1.4.2027–30.6.2027)	3 kwartał (1.7.2027–30.9.2027)	4 kwartał (1.10.2027–31.12.2027)
	Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)			
2818 10 91 91	3 553,19	3 553,19	3 553,19	3 553,19
2818 10 91 99	5 329,79	5 329,79	5 329,79	5 329,79
2818 10 99	304,51	304,51	304,51	304,51

2028

Kod CN lub TARIC	2028			
	1 kwartał (1.1.2028–31.3.2028)	2 kwartał (1.4.2028–30.6.2028)	3 kwartał (1.7.2028–30.9.2028)	4 kwartał (1.10.2028–31.12.2028)
	Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)			
2818 10 11 10 2818 10 11 30 2818 10 11 20 2818 10 11 40	19,46	19,46	19,46	19,46
2818 10 11 91	1 345,79	1 345,79	1 345,79	1 345,79
2818 10 11 99	1 891,44	1 891,44	1 891,44	1 891,44
2818 10 19	10,51	10,51	10,51	10,51
2818 10 91 20 2818 10 91 40	107,79	107,79	107,79	107,79
2818 10 91 91	3 045,60	3 045,60	3 045,60	3 045,60
2818 10 91 99	4 568,39	4 568,39	4 568,39	4 568,39
2818 10 99	261,01	261,01	261,01	261,01

2029

Kod CN lub TARIC	2029			
	1 kwartał (1.1.2029–31.3.2029)	2 kwartał (1.4.2029–30.6.2029)	3 kwartał (1.7.2029–30.9.2029)	4 kwartał (1.10.2029–31.12.2029)
	Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)			
2818 10 11 10 2818 10 11 30 2818 10 11 20 2818 10 11 40	16,22	16,22	16,22	16,22
2818 10 11 91	1 121,50	1 121,50	1 121,50	1 121,50
2818 10 11 99	1 576,20	1 576,20	1 576,20	1 576,20
2818 10 19	8,76	8,76	8,76	8,76
2818 10 91 20 2818 10 91 40	89,83	89,83	89,83	89,83
2818 10 91 91	2 538,00	2 538,00	2 538,00	2 538,00
2818 10 91 99	3 806,99	3 806,99	3 806,99	3 806,99
2818 10 99	217,51	217,51	217,51	217,51

2030

Kod CN lub TARIC	2030			
	1 kwartał (1.1.2030–31.3.2030)	2 kwartał (1.4.2030–30.6.2030)	3 kwartał (1.7.2030–30.9.2030)	4 kwartał (1.10.2030–31.12.2030)
	Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)			
2818 10 11 10 2818 10 11 30 2818 10 11 20 2818 10 11 40	12,97	12,97	12,97	12,97
2818 10 11 91	897,20	897,20	897,20	897,20
2818 10 11 99	1 260,96	1 260,96	1 260,96	1 260,96
2818 10 19	7,01	7,01	7,01	7,01

Kod CN lub TARIC	2030			
	1 kwartał (1.1.2030–31.3.2030)	2 kwartał (1.4.2030–30.6.2030)	3 kwartał (1.7.2030–30.9.2030)	4 kwartał (1.10.2030–31.12.2030)
	Wielkość bezcłowego kontyngentu taryfowego (tony netto)			
2818 10 91 20 2818 10 91 40	71,86	71,86	71,86	71,86
2818 10 91 91	2 030,40	2 030,40	2 030,40	2 030,40
2818 10 91 99	3 045,60	3 045,60	3 045,60	3 045,60
2818 10 99	174,01	174,01	174,01	174,01